Onderstaande tekst dient louter ter informatie en is juridisch niet bindend. De EU-instellingen zijn niet aansprakelijk voor de inhoud. Alleen de besluiten die zijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie (te raadplegen in EUR-Lex) zijn authentiek. Deze officiële versies zijn rechtstreeks toegankelijk via de links in dit document

►B GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) Nr. 639/2014 VAN DE COMMISSIE

van 11 maart 2014

tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die verordening

(PB L 181 van 20.6.2014, blz. 1)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►M1	Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/1383 van de Commissie van 28 mei 2015	L 214	1	13.8.2015
►M2	Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/141 van de Commissie van 30 november 2015	L 28	2	4.2.2016
►M3	Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/1155 van de Commissie van 15 februari 2017	L 167	1	30.6.2017
►M4	Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/707 van de Commissie van 28 februari 2018	L 119	1	15.5.2018
►M5	Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/1784 van de Commissie van 9 juli 2018	L 293	1	20.11.2018

▼B

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) Nr. 639/2014 VAN DE COMMISSIE

van 11 maart 2014

tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die verordening

HOOFDSTUK 1

TOEPASSINGSGEBIED EN ALGEMENE BEPALINGEN

AFDELING 1

Toepassingsgebied en algemene beginselen

Artikel 1

Toepassingsgebied

In deze verordening worden bepalingen vastgesteld die tot aanvulling van een aantal niet-essentiële onderdelen van Verordening (EU) nr. 1307/2013 strekken en betrekking hebben op:

a) algemene bepalingen inzake rechtstreekse betalingen;

b) de basisbetalingsregeling;

c) de regeling inzake een enkele areaalbetaling;

d) de betaling voor landbouwers die klimaat- en milieuvriendelijke landbouwpraktijken in acht nemen;

e) de betaling voor jonge landbouwers die met hun landbouwactiviteit beginnen;

f) vrijwillige gekoppelde steun;

g) de gewasspecifieke betaling voor katoen;

h) meldingsverplichtingen voor de lidstaten.

Artikel 2

Algemene beginselen

1. De lidstaten leggen deze verordening ten uitvoer op basis van objectieve criteria, en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden vermeden en een duurzaam beheer van natuurlijke hulpbronnen en klimaatactie wordt bevorderd.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat alle steunvoorwaarden die in het kader van deze verordening worden toegepast, verifieerbaar en controleerbaar zijn.

3. De lidstaten leggen deze verordening als volgt ten uitvoer:

▼B

a) voor andere steun dan gekoppelde steun wordt voldaan aan de eisen van bijlage 2, punten 1, 5 en 6, bij de overeenkomst inzake de landbouw, en

b) voor gekoppelde steun wordt voldaan aan artikel 6, lid 5, van de overeenkomst inzake de landbouw.

Artikel 3

Verlagingen in verband met de financiële discipline

De verlagingen in verband met de financiële discipline waarin artikel 8 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 voorziet, worden toegepast op de som van de betalingen waarop elke landbouwer op grond van de verschillende in bijlage I bij Verordening (EU) nr. 1307/2013 opgelijste steunregelingen recht heeft na toepassing, uit hoofde van titel II, hoofdstuk IV, van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 640/2014, van de intrekkingen en administratieve sancties in het kader van de rechtstreekse betalingen en vóór toepassing, uit hoofde van titel IV, hoofdstuk II, van die gedelegeerde verordening, van de administratieve sancties in het kader van de randvoorwaarden.

AFDELING 2

Bepalingen inzake een aantal definities in Verordening (EU) nr. 1307/2013

Artikel 4

Kader voor criteria om het landbouwareaal in een voor begrazing of teelt geschikte staat te houden

1. Voor de toepassing van artikel 4, lid 1, onder c), ii), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 stellen de lidstaten op een of beide van de volgende wijzen de criteria vast die landbouwers in acht moeten nemen om te voldoen aan de verplichting hun landbouwareaal in een voor begrazing of teelt geschikte staat te houden zonder dat daarvoor voorbereidende activiteiten nodig zijn die meer vergen dan de gebruikelijke landbouwmethoden en -machines:

a) de lidstaten verplichten de landbouwer tot ten minste een activiteit per jaar. Waar dat om milieuredenen gerechtvaardigd is, kunnen de lidstaten besluiten ook activiteiten goed te keuren die slechts om de twee jaar worden verricht;

b) de lidstaten bepalen welke kenmerken een landbouwareaal moet vertonen om te worden aangemerkt als een areaal dat zich in een voor begrazing of teelt geschikte staat bevindt.

2. De lidstaten kunnen bij de vaststelling van de in lid 1 bedoelde criteria een onderscheid maken tussen verschillende soorten landbouwareaal.

Artikel 5

Kader voor minimumactiviteiten op landbouwarealen die op natuurlijke wijze in een voor begrazing of teelt geschikte staat worden gehouden

Voor de toepassing van artikel 4, lid 1, onder c), iii, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bestaat de door de lidstaten te omschrijven

▼B

minimumactiviteit op landbouwarealen die op natuurlijke wijze in een voor begrazing of teelt geschikte staat worden gehouden, uit ten minste een jaarlijks door de landbouwer te verrichten activiteit. Waar dat om milieuredenen gerechtvaardigd is, kunnen de lidstaten besluiten ook activiteiten goed te keuren die slechts om de twee jaar worden verricht.

Artikel 6

Overheersen van grassen en andere kruidachtige voedergewassen op blijvend grasland

Voor de toepassing van artikel 4, lid 1, onder h), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 worden grassen en andere kruidachtige voedergewassen als overheersend beschouwd als zij meer dan 50 % van het subsidiabele areaal innemen op het niveau van het landbouwperceel in de zin van artikel 67, lid 4, onder a), van Verordening (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 7

Gangbare plaatselijke praktijken op blijvend grasland

Voor de toepassing van artikel 4, lid 1, onder h), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 worden als gangbare plaatselijke praktijken beschouwd:

a) traditionele praktijken die algemeen worden toegepast op voor begrazing door vee bestemde arealen, en/of

b) praktijken die belangrijk zijn voor de instandhouding van habitats welke zijn opgenomen in bijlage I bij Richtlijn 92/43/EEG van de Raad ([1]), en voor de instandhouding van biotopen en habitats in het kader van Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad ([2]).

Artikel 8

Verlagingscoëfficiënt als bedoeld in artikel 32, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013

Bij de toepassing van artikel 32, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 op begraasbaar blijvend grasland dat deel uitmaakt van de gangbare plaatselijke praktijken en waar grassen en andere kruidachtige voedergewassen traditioneel niet overheersen in de graasgebieden, kunnen de lidstaten een onderscheid maken tussen verschillende categorieën arealen zodat op elke categorie een andere verlagingscoëfficiënt kan worden toegepast.

([1]) Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7).

([2]) Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 20 van 26.1.2010, blz. 7).

▼M3

Artikel 9

Hennep

▼M4

1. Voor de toepassing van artikel 32, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 zijn voor de productie van hennep gebruikte arealen slechts subsidiabel indien zij zijn ingezaaid met zaad van rassen uit de overeenkomstig artikel 17 van Richtlijn 2002/53/EG van de Raad ([1]) gepubliceerde gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen die geldt op 15 maart van het jaar waarvoor de betaling wordt toegekend. Het zaad moet zijn gecertificeerd overeenkomstig Richtlijn 2002/57/EG van de Raad ([2]) of, in het geval van instandhoudingsrassen, overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 2008/62/EG van de Commissie ([3]).

▼M3

2. De lidstaten zetten een systeem voor de bepaling van het gehalte aan Δ9-tetrahydrocannabinol (hierna „THC-gehalte" genoemd) van henneprassen op dat hen in staat stelt de in bijlage III beschreven methode toe te passen.

3. De bevoegde autoriteit van de lidstaat houdt de dossiers met de bevindingen inzake het THC-gehalte bij. Deze dossiers omvatten voor elk ras ten minste de gegevens inzake het tot op twee decimalen nauwkeurige, in procent uitgedrukte THC-gehalte van elk monster, de gebruikte procedure, het aantal uitgevoerde tests, een vermelding van het punt waar het monster is genomen en de op nationaal niveau getroffen maatregelen.

4. Indien het gemiddelde van alle monsters van een bepaald ras hoger ligt dan het in artikel 32, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vastgestelde THC-gehalte, maken de lidstaten met betrekking tot dat ras in het volgende aanvraagjaar gebruik van de in bijlage III bij de onderhavige verordening beschreven procedure B. Die procedure wordt tevens gedurende de daaropvolgende aanvraagjaren gebruikt, tenzij bij alle analyses van het betrokken ras een THC-gehalte wordt geconstateerd dat lager ligt dan het in artikel 32, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vastgestelde maximum.

5. Indien tijdens het tweede jaar het gemiddelde van alle monsters van een bepaald ras hoger ligt dan het in artikel 32, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vastgestelde THC-gehalte, stelt de lidstaat de Commissie in kennis van de aanvraag tot machtiging om de handel in dit ras overeenkomstig artikel 18 van Richtlijn 2002/53/EG te verbieden. Deze kennisgeving wordt uiterlijk op 15 januari van het volgende aanvraagjaar toegezonden overeenkomstig Verordening (EG) nr. 792/2009 van de Commissie ([4]). Met ingang van dat aanvraagjaar komt het ras waarvoor een dergelijk verzoek is ingediend, niet in aanmerking voor rechtstreekse betalingen in de betrokken lidstaat.

([1]) Richtlijn 2002/53/EG van de Raad van 13 juni 2002 betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst van landbouwgewassen (PB L 193 van 20.7.2002, blz. 1).

([2]) Richtlijn 2002/57/EG van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen (PB L 193 van 20.7.2002, blz. 74).

([3]) Richtlijn 2008/62/EG van de Commissie van 20 juni 2008 tot vaststelling van bepaalde afwijkingen voor de toelating van landrassen en rassen in de landbouw die zich op natuurlijke wijze hebben aangepast aan de lokale en regionale omstandigheden en die door genetische erosie worden bedreigd, en voor het in de handel brengen van zaaizaad en pootaardappelen van die landrassen en rassen (PB L 162 van 21.6.2008, blz. 13).

([4]) Verordening (EG) nr. 792/2009 van de Commissie van 31 augustus 2009 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de kennisgeving door de lidstaten aan de Commissie van de informatie en de documenten ter uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening, de regeling voor rechtstreekse betalingen, de afzetbevordering voor landbouwproducten en de regelingen voor de ultraperifere gebieden en de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee (PB L 228 van 1.9.2009, blz. 3).

▼M3

6. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „als vanggewas geteelde hennep” verstaan: hennepgewas dat na 30 juni van een bepaald jaar is ingezaaid.

7. Hennep wordt gedurende ten minste tien dagen na het einde van de bloei verder geteeld in normale groeiomstandigheden in overeenstemming met de plaatselijke gebruiken, zodat de voor de toepassing van dit artikel vereiste controles kunnen worden verricht. Als vanggewas geteelde hennep wordt in normale groeiomstandigheden in overeenstemming met de plaatselijke gebruiken verder geteeld tot ten minste het einde van de vegetatieperiode.

De lidstaten kunnen echter toestemming geven om hennep te oogsten na het begin van de bloei maar vóór het einde van de periode van tien dagen na het einde van de bloei, mits de controleurs aangeven op welke representatieve delen van elk betrokken perceel het gewas gedurende ten minste tien dagen na het einde van de bloei verder moet worden geteeld om volgens de in bijlage III vastgestelde methode te kunnen worden gecontroleerd.

▼B

AFDELING 3

Actieve landbouwer

Artikel 10

Gevallen waarin landbouwarealen voornamelijk bestaan uit op natuurlijke wijze in een voor begrazing of teelt geschikte staat gehouden arealen

1. Voor de toepassing van artikel 9, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt ervan uitgegaan dat natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel groepen natuurlijke personen of rechtspersonen over landbouwarealen beschikken die voornamelijk bestaan uit op natuurlijke wijze in een voor begrazing of teelt geschikte staat gehouden arealen, indien deze arealen meer dan 50 % vertegenwoordigen van het totale landbouwareaal dat overeenkomstig artikel 72, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 is aangegeven.

2. Artikel 9, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 is niet van toepassing op natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel groepen natuurlijke personen of rechtspersonen die een landbouwactiviteit in de zin van artikel 4, lid 1, onder c), i), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 verrichten op arealen die op natuurlijke wijze in een voor begrazing of teelt geschikte staat worden gehouden.

Artikel 11

Inkomsten uit niet-landbouwactiviteiten

1. Voor de toepassing van artikel 9, lid 2, derde alinea, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en, in voorkomend geval, van artikel 13 van de onderhavige verordening worden als inkomsten uit landbouwactiviteiten beschouwd de inkomsten van een landbouwer die afkomstig zijn uit de in artikel 4, lid 1, onder c), van die verordening omschreven landbouwactiviteit die hij op zijn bedrijf verricht, met inbegrip van Unie-steun in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (Elfpo), alsmede voor landbouwactiviteiten verleende nationale steun, met uitzondering van de aanvullende nationale rechtstreekse betalingen overeenkomstig de artikelen 18 en 19 van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

▼B

Inkomsten uit de verwerking van in artikel 4, lid 1, onder d), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 omschreven landbouwproducten van het bedrijf worden als inkomsten uit landbouwactiviteiten beschouwd op voorwaarde dat de verwerkte producten eigendom van de landbouwer blijven en de verwerking een ander in artikel 4, lid 1, onder d), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 omschreven landbouwproduct oplevert.

Andere inkomsten worden beschouwd als inkomsten uit niet-landbouwactiviteiten.

2. Voor de toepassing van lid 1 wordt onder „inkomsten" verstaan bruto-inkomsten vóór aftrek van daarmee verband houdende kosten en belastingen.

3. De lid 1 bedoelde Uniesteun wordt voor de volgende landen als volgt berekend:

a) voor Bulgarije en Roemenië, met betrekking tot 2015, op basis van het relevante, in bijlage V, onder A, bij Verordening (EU) nr. 1307/2013 vermelde bedrag;

b) voor Kroatië, met betrekking tot elk in artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoeld jaar, op basis van het in bijlage VI, onder A, bij die verordening vermelde bedrag.

Artikel 12

Bedrag aan rechtstreekse betalingen als bedoeld in artikel 9, leden 2 en 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en in artikel 13, lid 2, van de onderhavige verordening

1. Het in artikel 9, lid 2, derde alinea, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en, in voorkomend geval, in artikel 13, lid 2, van de onderhavige verordening bedoelde jaarlijkse bedrag aan rechtstreekse betalingen van een landbouwer is het totale bedrag aan rechtstreekse betalingen waarop de landbouwer overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1307/2013 recht had in het meest recente belastingjaar waarvoor bewijs van inkomsten uit niet-landbouwactiviteiten beschikbaar is. Bij de berekening van dit bedrag wordt geen rekening gehouden met de toepassing van artikel 63 en artikel 91, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1306/2013.

Wanneer het in de eerste alinea bedoelde meest recente belastingjaar het jaar 2014 of een jaar daarvoor is, is het jaarlijkse bedrag aan rechtstreekse betalingen het totale bedrag aan rechtstreekse betalingen waarop de landbouwer overeenkomstig Verordening (EG) nr. 73/2009 recht had vóór toepassing van de verlagingen en uitsluitingen waarin de artikelen 21 en 23 van die verordening voorzien.

2. Wanneer een landbouwer voor het in lid 1, eerste alinea, bedoelde meest recente belastingjaar geen steunaanvraag voor rechtstreekse betalingen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1307/2013 heeft ingediend, bepaalt de betrokken lidstaat het in lid 1, eerste alinea, bedoelde totale jaarlijkse bedrag aan rechtstreekse betalingen door het aantal subsidiabele hectaren dat die landbouwer voor het jaar van indiening van de steunaanvraag overeenkomstig artikel 72, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 heeft aangegeven, te vermenigvuldigen met de nationale gemiddelde rechtstreekse steunbetaling per hectare voor het in lid 1, eerste alinea, bedoelde jaar.

▼B

De in de eerste alinea bedoelde nationale gemiddelde rechtstreekse steunbetaling per hectare wordt bepaald door het in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1307/2013 opgenomen nationale maximum voor dat jaar te delen door het totale aantal subsidiabele hectaren dat in die lidstaat overeenkomstig artikel 72, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 voor dat jaar is aangegeven.

Wanneer het in lid 1, eerste alinea, bedoelde jaar het jaar 2014 of een jaar daarvoor is, wordt de in de eerste alinea van het onderhavige lid bedoelde nationale gemiddelde rechtstreekse steunbetaling per hectare bepaald door het in bijlage VIII bij Verordening (EG) nr. 73/2009 opgenomen nationale maximum voor dat jaar te delen door het totale aantal subsidiabele hectaren dat in die lidstaat overeenkomstig artikel 19, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 73/2009 voor dat jaar is aangegeven.

3. Het in artikel 9, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde bedrag aan rechtstreekse betalingen is het totale bedrag aan rechtstreekse betalingen waarop de landbouwer overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1307/2013 recht had vóór toepassing van artikel 63 en artikel 91, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 voor het voorgaande jaar.

Wanneer het in de eerste alinea bedoelde jaar het jaar 2014 is, is het bedrag aan rechtstreekse betalingen het totale bedrag aan rechtstreekse betalingen voor het jaar 2014 waarop de landbouwer overeenkomstig Verordening (EG) nr. 73/2009 recht had vóór toepassing van de verlagingen en uitsluitingen waarin de artikelen 21 en 23 van die verordening voorzien.

4. Wanneer een landbouwer voor het in lid 3, eerste alinea, bedoelde voorgaande jaar geen steunaanvraag voor rechtstreekse betalingen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1307/2013 heeft ingediend, bepaalt de betrokken lidstaat het in lid 3, eerste alinea, bedoelde totale jaarlijkse bedrag aan rechtstreekse betalingen door het aantal subsidiabele hectaren dat die landbouwer voor het jaar van indiening van de steunaanvraag overeenkomstig artikel 72, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 heeft aangegeven, te vermenigvuldigen met de nationale gemiddelde rechtstreekse steunbetaling per hectare voor het voorgaande jaar.

De in de eerste alinea bedoelde nationale gemiddelde rechtstreekse steunbetaling per hectare wordt bepaald door het in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1307/2013 opgenomen nationale maximum voor dat jaar te delen door het totale aantal subsidiabele hectaren dat in die lidstaat overeenkomstig artikel 72, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 voor dat jaar is aangegeven.

Wanneer het in lid 3, eerste alinea, bedoelde voorgaande jaar het jaar 2014 is, bepaalt de betrokken lidstaat het jaarlijkse bedrag aan rechtstreekse betalingen van die landbouwer door het aantal subsidiabele hectaren dat die landbouwer overeenkomstig artikel 72, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 voor 2015 heeft aangegeven, te vermenigvuldigen met de nationale gemiddelde rechtstreekse steunbetaling per hectare voor 2014.

De nationale gemiddelde rechtstreekse steunbetaling per hectare voor 2014 wordt bepaald door het in bijlage VIII bij Verordening (EG) nr. 73/2009 opgenomen nationale maximum voor 2014 te delen door het totale aantal subsidiabele hectaren dat in die lidstaat overeenkomstig artikel 19, lid 1, onder a), van die verordening is aangegeven voor 2014.

▼B

5. Het in de leden 1 en 2 bedoelde totale bedrag aan rechtstreekse betalingen wordt voor de volgende landen als volgt berekend:

a) voor Bulgarije en Roemenië, met betrekking tot 2015, op basis van het relevante, in bijlage V, onder A, bij Verordening (EU) nr. 1307/2013 vermelde bedrag;

b) voor Kroatië, met betrekking tot elk in artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoeld jaar, op basis van het in bijlage VI, onder A, bij die verordening vermelde bedrag.

Artikel 13

Criteria op basis waarvan kan worden aangetoond dat landbouwactiviteiten niet onaanzienlijk zijn en dat het voornaamste bedrijfs- of ondernemingsdoel de uitoefening van een landbouwactiviteit is

1. Voor de toepassing van artikel 9, lid 2, derde alinea, onder b), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 zijn landbouwactiviteiten niet onaanzienlijk indien de totale inkomsten uit landbouwactiviteiten in de zin van artikel 11 van de onderhavige verordening in het meest recente belastingjaar waarvoor dergelijk bewijs beschikbaar is, ten minste een derde bedragen van de totale inkomsten in het meest recente belastingjaar waarvoor dergelijk bewijs beschikbaar is.

De lidstaten kunnen besluiten om de drempel voor de totale inkomsten uit landbouwactiviteiten vast te stellen op een niveau dat lager is dan een derde, mits zo'n lagere drempel niet tot gevolg heeft dat natuurlijke personen of rechtspersonen die slechts marginale landbouwactiviteiten uitoefenen, als actieve landbouwers worden aangemerkt.

In afwijking van de eerste en de tweede alinea kunnen de lidstaten alternatieve criteria vaststellen op basis waarvan een entiteit kan aantonen dat haar landbouwactiviteiten niet onaanzienlijk zijn in de zin van artikel 9, lid 2, derde alinea, onder b), van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

2. Voor de toepassing van artikel 9, lid 3, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 kunnen de lidstaten op basis van de volgende situaties bepalen dat landbouwactiviteiten slechts een onaanzienlijk deel van de totale economische activiteiten van een natuurlijke persoon of rechtspersoon dan wel een groep natuurlijke personen of rechtspersonen vormen:

a) het jaarlijkse bedrag aan rechtstreekse betalingen maakt minder dan 5 % uit van de totale in artikel 11 van de onderhavige verordening bedoelde inkomsten uit niet-landbouwactiviteiten in het meest recente belastingjaar waarvoor dergelijk bewijs beschikbaar is;

b) het totale bedrag van de in artikel 11 van de onderhavige verordening bedoelde inkomsten uit landbouwactiviteiten in het meest recente belastingjaar waarvoor dergelijk bewijs beschikbaar is, is lager dan een door de lidstaten vast te stellen drempel en niet hoger dan een derde van het totale bedrag aan inkomsten in het meest recente belastingjaar waarvoor dergelijk bewijs beschikbaar is.

▼B

In afwijking van de eerste alinea kunnen de lidstaten alternatieve criteria vaststellen op basis waarvan landbouwactiviteiten als onaanzienlijk in de zin van artikel 9, lid 3, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 moeten worden aangemerkt.

3. Voor de toepassing van artikel 9, lid 2, derde alinea, onder c), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en, in voorkomend geval, van artikel 9, lid 3, onder b), van die verordening wordt een landbouwactiviteit als het voornaamste bedrijfs- of ondernemingsdoel van een rechtspersoon aangemerkt indien deze activiteit als voornaamste bedrijfs- of ondernemingsdoel is geregistreerd in het officiële bedrijvenregister of een gelijkwaardig officieel bewijsstuk van een lidstaat. Voor natuurlijke personen is een gelijkwaardig bewijsstuk vereist.

Bij gebrek aan dergelijke registers maakt een lidstaat gebruik van een gelijkwaardig bewijsstuk.

In afwijking van de eerste en de tweede alinea kunnen de lidstaten alternatieve criteria vaststellen op basis waarvan een landbouwactiviteit als het voornaamste bedrijfs- of ondernemingsdoel van een natuurlijke persoon of een rechtspersoon in de zin van artikel 9, lid 2, derde alinea, onder c), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en, in voorkomend geval, van artikel 9, lid 3, onder b), van die verordening moet worden aangemerkt.

HOOFDSTUK 2

BASISBETALINGSREGELING EN REGELING INZAKE EEN ENKELE AREAALBETALING

AFDELING 1

Regels voor de tenuitvoerlegging van de basisbetalingsregeling, als bedoeld in titel III, hoofdstuk 1, afdelingen 1, 2, 3 en 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013

Onderafdeling 1

Eerste toewijzing van betalingsrechten

Artikel 14

Vererving, wijzigingen in juridische status of benaming, fusies en splitsingen

1. Landbouwers die het bedrijf geheel of gedeeltelijk in bezit hebben gekregen ten gevolge van feitelijke of verwachte vererving, kunnen in eigen naam onder dezelfde voorwaarden als die welke golden voor de landbouwer die het bedrijf oorspronkelijk beheerde, aanspraak maken op het aantal en de waarde van de betalingsrechten die voor het geheel of gedeeltelijk in bezit gekregen bedrijf moeten worden toegewezen.

Bij herroepbare verwachte vererving kunnen de betalingsrechten uitsluitend worden toegewezen aan de erfgenaam die als dusdanig is aangewezen op de in artikel 24, lid 1, of artikel 39, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde datum.

2. Een wijziging van de benaming heeft geen invloed op het aantal en de waarde van de toe te wijzen betalingsrechten.

▼B

Een wijziging in juridische status heeft geen invloed op het aantal en de waarde van de toe te wijzen betalingsrechten, indien de landbouwer die op het gebied van beheer, voordelen en financiële risico's zeggenschap had over het oorspronkelijke bedrijf, ook het nieuwe bedrijf beheert.

3. Een fusie of een splitsing heeft geen invloed op het aantal en de waarde van de aan het bedrijf/de bedrijven toe te wijzen betalingsrechten.

Bij een splitsing wordt in een lidstaat die artikel 24, lid 4 of lid 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepast, het aantal betalingsrechten dat moet worden toegewezen aan elk bedrijf dat door de splitsing ontstaat, vastgesteld door het aantal subsidiabele hectaren waarover het desbetreffende nieuwe bedrijf beschikt, te vermenigvuldigen met de gemiddelde verlaging van het aantal rechten die uit hoofde van artikel 24, lid 4 of lid 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 voor het oorspronkelijke bedrijf zou hebben gegolden.

Voor de toepassing van dit lid wordt verstaan onder:

a) „fusie": de fusie van twee of meer afzonderlijke landbouwers in de zin van artikel 4, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 tot een nieuwe landbouwer in de zin van dat artikel, waarover de landbouwers die de bedrijven oorspronkelijk beheerden, of een van hen, zeggenschap hebben op het gebied van beheer, voordelen en financiële risico's;

b) „splitsing": de splitsing van een landbouwer in de zin van artikel 4, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 in:

i) ten minste twee nieuwe afzonderlijke landbouwers in de zin van het genoemde artikel, waarbij ten minste een van de natuurlijke personen of rechtspersonen die het bedrijf oorspronkelijk beheerden, zeggenschap op het gebied van beheer, voordelen en financiële risico's blijft uitoefenen over ten minste een van de nieuwe afzonderlijke landbouwers, of

ii) de oorspronkelijke landbouwer en ten minste een nieuwe afzonderlijke landbouwer in de zin van het genoemde artikel.

Artikel 15

Vaststelling van subsidiabele hectaren voor de toepassing van artikel 24, lid 2, en artikel 39, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013

1. Voor de vaststelling van het overeenkomstig artikel 24, lid 2, en artikel 39, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toe te wijzen aantal betalingsrechten in gevallen zonder erkende overmacht of erkende uitzonderlijke omstandigheden worden alleen de subsidiabele hectaren in aanmerking genomen die overeenkomstig artikel 2, lid 1, tweede alinea, punt 23, onder a), van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 640/2014 zijn geconstateerd.

▼B

2. Als twee of meer aanvragers een aanvraag voor toewijzing van betalingsrechten voor eenzelfde in lid 1 bedoelde subsidiabele hectare indienen, wordt het betrokken betalingsrecht toegewezen aan de aanvrager die bevoegd is om te besluiten welke landbouwactiviteiten op die hectare worden verricht en die de uit deze activiteiten voortvloeiende voordelen geniet en financiële risico's draagt.

Artikel 16

Beperking in het kader van artikel 24, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013

1. Verlagingen overeenkomstig artikel 24, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 mogen niet meer bedragen dan 85 % van het aantal betalingsrechten die overeenstemmen met de subsidiabele hectaren blijvend grasland in gebieden met moeilijke klimatologische omstandigheden.

2. Voor de toepassing van de in lid 1 bedoelde verlagingscoëfficiënt kunnen de lidstaten op basis van de in artikel 24, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde natuurlijke beperkingen een onderscheid maken tussen verschillende categorieën arealen met moeilijke klimatologische omstandigheden en op elk van deze categorieën een andere verlagingscoëfficiënt toepassen.

Artikel 17

Vaststelling van de waarde van de betalingsrechten in het kader van de artikelen 26 en 40 van Verordening (EU) nr. 1307/2013

1. Voor de vaststelling van de relevante rechtstreekse betalingen of de waarde van de rechten voor het jaar 2014 als bedoeld in artikel 26 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt slechts rekening gehouden met de betalingen aan of de waarde van de rechten van de landbouwers die in 2015 overeenkomstig artikel 9 en artikel 24, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 recht hebben op rechtstreekse betalingen.

Voor de vaststelling van de relevante rechtstreekse betalingen voor het jaar dat voorafgaat aan de tenuitvoerlegging van de basisbetalingsregeling als bedoeld in artikel 40, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, wordt slechts rekening gehouden met de betalingen aan landbouwers die in het eerste jaar van tenuitvoerlegging van de basisbetalingsregeling overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 recht hebben op rechtstreekse betalingen.

2. Voor de toepassing van artikel 26, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 gelden de volgende regels:

a) de verwijzing naar de specifieke steunmaatregelen als bedoeld in artikel 68, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EG) nr. 73/2009, laat de mogelijkheid voor de lidstaten onverlet om slechts een of enkele maatregelen in aanmerking te nemen die in het kader van die specifieke maatregelen ten uitvoer zijn gelegd;

b) steun die voor kalenderjaar 2014 aan een landbouwer is verleend op grond van een of meer steunregelingen als bedoeld in artikel 26, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, wordt berekend zonder rekening te houden met overeenkomstig titel II, hoofdstuk 4, van Verordening (EG) nr. 73/2009 vastgestelde verlagingen of uitsluitingen;

▼B

c) de lidstaten kunnen op grond van objectieve en niet-discriminerende criteria een besluit nemen over het niveau van de steun dat in aanmerking moet worden genomen voor een of meer door de betrokken lidstaat toegepaste regelingen als bedoeld in artikel 26, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

Bij de toepassing van dit lid mogen de lidstaten geen afbreuk doen aan het ontkoppelde karakter van de overeenkomstig artikel 68, lid 1, onder c), en de artikelen 126, 127 en 129 van Verordening (EG) nr. 73/2009 verleende steun.

3. Voor de toepassing van artikel 26, lid 6, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt de steun die in het kader van de artikelen 72 bis en 125 bis van Verordening (EG) nr. 73/2009 is verleend voor het kalenderjaar 2014, berekend zonder rekening te houden met overeenkomstig titel II, hoofdstuk 4, van Verordening (EG) nr. 73/2009 vastgestelde verlagingen of uitsluitingen.

4. De in artikel 26, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde betalingsrechten waarover een landbouwer beschikt, omvatten ook de betalingsrechten die aan een andere landbouwer zijn verpacht op de datum waarop de verpachter zijn aanvraag voor 2014 indient.

Artikel 18

Definitieve vaststelling van het aantal en de waarde van de betalingsrechten

Wanneer de in artikel 25, lid 10, of in artikel 40, lid 4, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde informatie voor de landbouwers is gebaseerd op voorlopige gegevens, worden het definitieve aantal en de definitieve waarde van de betalingsrechten na de in artikel 74 van Verordening (EU) nr. 1306/2013 bedoelde controles vastgesteld en aan de landbouwers meegedeeld uiterlijk op 1 april van het jaar na het eerste jaar waarin de betrokken lidstaat de basisbetalingsregeling toepast.

Artikel 19

Vaststelling van de waarde van de betalingsrechten in gevallen van onbillijkheid

1. Indien een of meer in artikel 26 of artikel 40, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde rechtstreekse betalingen voor 2014 of het jaar voorafgaand aan de tenuitvoerlegging van de basisbetalingsregeling lager zijn dan de overeenkomstige bedragen in het jaar voorafgaand aan de jaren waarin sprake was van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden, wordt de initiële waarde per eenheid vastgesteld op basis van de bedragen die de betrokken landbouwer heeft ontvangen in het jaar voorafgaand aan de jaren waarin sprake was van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden.

2. De lidstaten kunnen besluiten om de toepassing van lid 1 te beperken tot gevallen waarin de rechtstreekse betalingen voor 2014 of het jaar voorafgaand aan de tenuitvoerlegging van de basisbetalingsregeling lager zijn dan een bepaald percentage van de overeenkomstige bedragen in het jaar voorafgaand aan de jaren waarin sprake was van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden. Dit percentage mag niet lager zijn dan 85 %.

▼B

Artikel 20

Clausule in privaatrechtelijke verkoopcontracten

1. De lidstaten kunnen bepalen dat landbouwers bij verkoop van een bedrijf of een deel daarvan middels een contract dat is ondertekend vóór de uiterste datum voor de aanvraag voor de toewijzing van betalingsrechten, zoals vastgesteld door de Commissie op basis van artikel 78, onder b), van Verordening (EU) nr. 1306/2013, samen met het betrokken bedrijf of deel daarvan de overeenkomstige, toe te wijzen betalingsrechten kunnen overdragen. In dat geval worden de betalingsrechten aan de verkoper toegewezen en direct aan de koper overgedragen, wiens voordeel ontstaat doordat de betalingen die de verkoper voor 2014 heeft ontvangen dan wel de waarde van de rechten die hij in 2014 bezat, als bedoeld in artikel 26 van Verordening (EU) nr. 1307/2013, als referentie worden gebruikt voor de vaststelling van de initiële waarde per eenheid van deze betalingsrechten.

Voorwaarde voor een dergelijke overdracht is dat de verkoper voldoet aan artikel 24, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en dat de koper voldoet aan artikel 9 van die verordening.

Een dergelijke verkoop wordt niet beschouwd als een overdracht zonder grond in de zin van artikel 34, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

2. Lid 1 is van overeenkomstige toepassing op lidstaten die titel III, hoofdstuk 1, afdeling 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepassen.

Artikel 21

Clausule in privaatrechtelijke pachtcontracten

1. De lidstaten kunnen bepalen dat landbouwers bij de verpachting van een bedrijf of een deel daarvan middels een contract dat vóór de in artikel 20, lid 1, eerste alinea, bedoelde datum is ondertekend, samen met het betrokken bedrijf of deel daarvan de overeenkomstige, toe te wijzen betalingsrechten kunnen verpachten. In dat geval worden de betalingsrechten aan de verpachter toegewezen en direct aan de pachter verpacht, wiens voordeel ontstaat doordat de betalingen die de verpachter voor 2014 heeft ontvangen dan wel de waarde van de rechten die hij in 2014 bezat, als bedoeld in artikel 26 van Verordening (EU) nr. 1307/2013, als referentie worden gebruikt voor de vaststelling van initiële waarde per eenheid van deze betalingsrechten.

Voorwaarde voor een dergelijke overdracht is dat de verpachter voldoet aan artikel 24, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, dat de pachter voldoet aan artikel 9 van die verordening en dat het pachtcontract afloopt na de uiterste datum voor indiening van een aanvraag in het kader van de basisbetalingsregeling.

Een dergelijke pacht wordt niet beschouwd als een overdracht zonder grond in de zin van artikel 34, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

2. Lid 1 is van overeenkomstige toepassing op lidstaten die titel III, hoofdstuk 1, afdeling 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepassen.

▼B

Artikel 22

Begunstigden als bedoeld in artikel 24, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013

Voor de toepassing van artikel 24, lid 1, derde alinea, onder a), punt i), eerste streepje, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt onder „consumptieaardappelen" en „pootaardappelen" verstaan aardappelen van GN-code 0701 die niet bestemd zijn voor het maken van aardappelzetmeel.

Onderafdeling 2

Activering en overdracht van rechten

Artikel 23

Berekening van de waarde van de betalingsrechten

1. De betalingsrechten worden eerst tot op drie decimalen nauwkeurig berekend en vervolgens naar boven of naar beneden afgerond tot op de dichtstbijzijnde tweede decimaal. Indien de derde decimaal van het resultaat van de berekening 5 is, wordt het bedrag naar boven afgerond tot op de dichtstbijzijnde tweede decimaal.

2. Indien een landbouwer een deel van een recht overdraagt, wordt de waarde van dat deel evenredig berekend voor elk betrokken resterend jaar als bedoeld in artikel 25 of artikel 40 van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

3. De lidstaten kunnen betalingsrechten wijzigen door delen van de betalingsrechten die een landbouwer in eigendom heeft, samen te voegen. De waarde van de samengevoegde rechten wordt voor elk betrokken resterend jaar als bedoeld in artikel 25 of artikel 40 van Verordening (EU) nr. 1307/2013, bepaald door de waarde van de delen bij elkaar op te tellen.

Artikel 24

Vereisten voor de activering van betalingsrechten

1. Betalingsrechten mogen slechts eenmaal per jaar met het oog op betaling worden aangegeven door de landbouwer die deze rechten (in eigendom of in pacht) heeft op de uiterste datum voor de indiening van de verzamelaanvraag.

Een landbouwer die gebruikmaakt van de mogelijkheid tot wijziging van de verzamelaanvraag overeenkomstig de door de Commissie op basis van artikel 78, onder b), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 vastgestelde regels, mag echter ook betalingsrechten ter betaling aangeven die hij (in eigendom of in pacht) heeft op de datum waarop hij de wijzigingen aan de bevoegde autoriteit meedeelt, mits de betrokken betalingsrechten niet door een andere landbouwer voor hetzelfde jaar ter betaling worden aangegeven.

Wanneer de landbouwer via overdracht betalingsrechten van een andere landbouwer verkrijgt en de andere landbouwer die betalingsrechten reeds ter betaling had aangegeven, is de aanvullende aangifte van die

▼B

betalingsrechten door de overnemer slechts ontvankelijk indien de cedent de bevoegde autoriteit reeds overeenkomstig de door de Commissie op basis van artikel 34, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vastgestelde regels in kennis heeft gesteld van de overdracht en hij die betalingsrechten binnen de door de Commissie op basis van artikel 78, onder b), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 vastgestelde termijn voor de wijziging van de verzamelaanvraag uit zijn eigen verzamelaanvraag laat schrappen.

▼M3

2. Indien een landbouwer een aantal betalingsrechten aangeeft boven zijn totale subsidiabele areaal als aangegeven op grond van artikel 33, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, wordt het betalingsrecht of deel van een betalingsrecht dat gedeeltelijk groter is dan dat subsidiabele areaal, als volledig geactiveerd beschouwd voor de toepassing van artikel 31, lid 1, onder b), van die verordening. De betaling wordt evenwel berekend op basis van het overeenkomstige deel van een subsidiabele hectare.

▼B

Artikel 25

Overdracht van rechten

1. Betalingsrechten mogen op elk moment van het jaar worden overgedragen.

2. Lidstaten die gebruikmaken van de optie in artikel 34, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, stellen de daar bedoelde regio's vast in het eerste jaar van toepassing van artikel 34, lid 3, van die verordening, en niet later dan een maand vóór de datum die de lidstaat overeenkomstig artikel 33, lid 1, van die verordening vaststelt.

Onderafdeling 3

Nationale of regionale reserves

Artikel 26

Toevoeging aan de nationale of de regionale reserve als gevolg van inhoudingen op de overdracht van betalingsrechten

Lidstaten die gebruikmaken van de optie in artikel 34, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, kunnen op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden vermeden, besluiten om aan de nationale of de regionale reserve hetzij tot 30 % van de jaarlijkse waarde per eenheid van elk betalingsrecht toe te voegen dat zonder de overeenkomstige subsidiabele hectaren wordt overgedragen in de zin van artikel 32, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, hetzij het gelijkwaardige, in aantal betalingsrechten uitgedrukte bedrag toe te voegen.

In afwijking van de eerste alinea kunnen de lidstaten voor de eerste drie jaar van toepassing van de basisbetalingsregeling voorzien in een toevoeging van maximaal 50 % van de jaarlijkse waarde per eenheid van elk betalingsrecht of het gelijkwaardige, in aantal betalingsrechten uitgedrukte bedrag als bedoeld in de eerste alinea.

▼B

Artikel 27

Toepassing van de „uitzonderlijke winst”- clausule

Voor de toepassing van artikel 28 en artikel 40, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt de daar bedoelde stijging van de waarde van de betalingsrechten bepaald door de waarde van de betalingsrechten van de landbouwer die voortvloeit uit de toepassing van respectievelijk artikel 25, lid 4, en artikel 26 of artikel 40, lid 3, van die verordening na de in respectievelijk artikel 28 of artikel 40, lid 5, van die verordening bedoelde verkoop of verpachting, te vergelijken met de waarde die de betalingsrechten van de landbouwer zouden hebben zonder de verkoop of de verpachting.

Artikel 28

Vaststelling van betalingsrechten uit de nationale of de regionale reserve in het kader van artikel 30, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013

1. Voor de toepassing van artikel 30, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 ontvangt een jonge landbouwer of een landbouwer die met zijn landbouwactiviteiten begint en betalingsrechten uit de nationale of de regionale reserve aanvraagt terwijl hij geen betalingsrechten (in eigendom of in pacht) heeft, een aantal betalingsrechten dat gelijk is aan het aantal subsidiabele hectaren dat hij op de door de Commissie op basis van artikel 78, onder b), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 vastgestelde uiterste datum voor de indiening van zijn aanvraag voor de toewijzing of verhoging van de waarde van betalingsrechten (in eigendom of in pacht) heeft.

2. Een jonge landbouwer of een landbouwer die met zijn landbouwactiviteiten begint en betalingsrechten uit de nationale of de regionale reserve aanvraagt terwijl hij al betalingsrechten (in eigendom of in pacht) heeft, ontvangt een aantal betalingsrechten dat gelijk is aan het aantal subsidiabele hectaren dat hij op de in lid 1 bedoelde uiterste datum voor de indiening van zijn aanvraag (in eigendom of in pacht) heeft zonder dat hij daarvoor betalingsrechten (in eigendom of in pacht) heeft.

Wanneer de betalingsrechten die de landbouwer al (in eigendom of in pacht) heeft, minder waard zijn dan het nationale of het regionale gemiddelde als bedoeld in artikel 30, lid 8, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, kan de jaarlijkse waarde per eenheid van die betalingsrechten worden verhoogd tot het nationale of het regionale gemiddelde als bedoeld in artikel 30, lid 10, van die verordening.

In lidstaten die de in artikel 30, lid 10, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde verhoging toepassen in het kader van artikel 30, lid 7, van die verordening, is de in de tweede alinea van het onderhavige artikel bedoelde verhoging echter verplicht. Het niveau van deze verhoging dient overeen te stemmen met het hoogste niveau van de verhoging die in het kader van artikel 30, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt toegepast.

3. In lidstaten die artikel 24, leden 6 of 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepassen, kunnen de in die bepalingen neergelegde beperkingen op de toewijzing van betalingsrechten overeenkomstig worden toegepast op de toewijzing van betalingsrechten krachtens artikel 30, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

▼B

De lidstaten kunnen evenwel bepalen dat wanneer de som van het totale aantal betalingsrechten dat de landbouwer al heeft, en de nieuwe uit de reserve aan hem toe te wijzen betalingsrechten als gevolg van de toepassing van een of meer in de eerste alinea van dit lid bedoelde beperkingen onder een bepaald percentage van zijn subsidiabele hectaren blijft in het jaar waarin hij een aanvraag voor de toewijzing van betalingsrechten uit de reserve indient, aan die landbouwer een extra aantal betalingsrechten wordt toegewezen dat overeenstemt met een aandeel in het totale aantal van zijn subsidiabele hectaren die overeenkomstig artikel 72, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 in zijn aanvraag voor dat jaar zijn aangegeven.

Het bepaalde percentage als bedoeld in de tweede alinea van dit lid, wordt berekend volgens de in artikel 31, lid 2, tweede alinea, van de onderhavige verordening beschreven methode.

Het in de tweede alinea van dit lid bedoelde aandeel van het totale aantal subsidiabele hectaren van de landbouwer wordt berekend als de helft van het verschil in procentpunten tussen het bepaalde percentage als bedoeld in de derde alinea van dit lid, en het aandeel van de betalingsrechten van de landbouwer in zijn subsidiabele hectaren die overeenkomstig artikel 72, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 zijn aangegeven in zijn aanvraag voor het in de tweede alinea van dit lid bedoelde jaar. Voor de toepassing van deze alinea wordt onder „betalingsrechten van de landbouwer” verstaan de betalingsrechten die de landbouwer al heeft en de nieuwe, uit de reserve toe te wijzen betalingsrechten.

Bij de berekening van het in de tweede, derde en vierde alinea van dit lid bedoelde aantal subsidiabele hectaren kunnen de lidstaten besluiten om geen rekening te houden met de arealen voor blijvende teelten, met de arealen blijvend grasland in gebieden met moeilijke klimatologische omstandigheden als bedoeld in artikel 24, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, of met de arealen die overeenkomstig artikel 4, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 als blijvend grasland zijn erkend.

Lidstaten die gebruikmaken van de in artikel 23 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 geboden mogelijkheid om de basisbetalingsregeling op regionaal niveau toe te passen, kunnen de in de tweede alinea van het onderhavige lid beschreven berekeningsmethode baseren op de totale aantallen die in 2015 in de desbetreffende regio zijn toegewezen/aangegeven.

Ter bepaling van de in de tweede alinea bedoelde drempel wordt de grond die de landbouwer na 19 oktober 2011 heeft gekocht of gepacht, niet in aanmerking genomen.

4. Voor de toepassing van dit artikel komen alleen de landbouwers die met hun landbouwactiviteit beginnen, in aanmerking die in kalenderjaar 2013 of in een later jaar met hun landbouwactiviteit zijn gestart en die uiterlijk twee jaar na het kalenderjaar van aanvang van de landbouwactiviteit een aanvraag voor de basisbetalingsregeling indienen.

▼B

Artikel 29

Vaststelling van betalingsrechten uit de nationale of de regionale reserve in het kader van artikel 30, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013

1. Wanneer overeenkomstig artikel 30, lid 10, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 nieuwe betalingsrechten worden toegewezen voor de toepassing van artikel 30, lid 7, van die verordening, vindt deze toewijzing plaats volgens de in het onderhavige artikel vastgestelde voorwaarden en volgens de door de betrokken lidstaat vastgestelde objectieve criteria.

2. Wanneer landbouwers die geen betalingsrechten (in eigendom of in pacht) hebben, overeenkomstig artikel 30, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 aanspraak kunnen maken op betalingsrechten uit de nationale of de regionale reserve en daarvoor een aanvraag indienen, krijgen zij een aantal betalingsrechten dat overeenstemt met ten hoogste het aantal subsidiabele hectaren dat zij op de in artikel 28, lid 1, bedoelde uiterste datum voor de indiening van hun aanvraag (in eigendom of in pacht) hebben.

3. Wanneer landbouwers die betalingsrechten (in eigendom of in pacht) hebben, overeenkomstig artikel 30, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 aanspraak kunnen maken op betalingsrechten uit de nationale of de regionale reserve en daarvoor een aanvraag indienen, krijgen zij een aantal betalingsrechten dat overeenstemt met ten hoogste het aantal subsidiabele hectaren dat zij op de in artikel 28, lid 1, bedoelde uiterste datum (in eigendom of in pacht) hebben zonder dat zij daarvoor betalingsrechten (in eigendom of in pacht) hebben.

Wanneer de betalingsrechten die de landbouwer al (in eigendom of in pacht) heeft, minder waard zijn dan het nationale of het regionale gemiddelde als bedoeld in artikel 30, lid 8, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, kan de jaarlijkse waarde per eenheid van die betalingsrechten worden verhoogd tot het nationale of het regionale gemiddelde als bedoeld in artikel 30, lid 10, van die verordening.

4. Voor de toepassing van lid 1 stellen de lidstaten geen criteria betreffende productiegegevens of andere sectorspecifieke gegevens vast voor een periode na de datum die zij overeenkomstig artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1122/2009 voor aanvraagjaar 2013 hebben bepaald.

Artikel 30

Verdere voorschriften inzake de vaststelling van betalingsrechten uit de nationale of de regionale reserve

1. Bij het verhogen van de jaarlijkse waarden per eenheid van betalingsrechten als bedoeld in artikel 30, lid 10, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt de waarde per eenheid van de rechten die een landbouwer al (in eigendom of in pacht) heeft op de datum waarop hij een aanvraag voor toewijzing van rechten uit de nationale of de regionale reserve indient, door de lidstaten verhoogd op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden vermeden

▼B

2. Voor de toepassing van lid 1 stellen de lidstaten geen criteria betreffende productiegegevens of andere sectorspecifieke gegevens vast voor een periode na de datum die zij overeenkomstig artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1122/2009 voor aanvraagjaar 2013 hebben bepaald.

Artikel 31

Gevallen van onbillijkheid

1. Wanneer een landbouwer wegens overmacht of uitzonderlijke omstandigheden geen aanvraag voor toewijzing van betalingsrechten als bedoeld in artikel 24, lid 1, of artikel 39, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 heeft kunnen indienen en betalingsrechten uit de nationale of de regionale reserve aanvraagt, worden hem betalingsrechten toegewezen op grond van artikel 30, lid 7, onder c), van die verordening. De lidstaten stellen de jaarlijkse waarde per eenheid van de betalingsrechten vast die moeten worden toegewezen overeenkomstig artikel 25 of artikel 40 van Verordening (EU) nr. 1307/2013, alsmede hun besluiten ten aanzien van de in die artikelen bedoelde opties.

2. De lidstaten kunnen besluiten dat wanneer het aantal aan een landbouwer toegewezen betalingsrechten als gevolg van de toepassing van een of meer in artikel 24, leden 3 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde beperkingen op de toewijzing van betalingsrechten wordt verlaagd tot minder dan een bepaald percentage van zijn subsidiabele hectaren en wanneer de landbouwer betalingsrechten uit de nationale of de regionale reserve aanvraagt, ervan wordt uitgegaan dat deze landbouwer met een „specifiek nadeel” als bedoeld in artikel 30, lid 7, onder b), van die verordening, wordt geconfronteerd. In dat geval wordt aan die landbouwer overeenkomstig artikel 30, lid 7, onder b), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 een aantal betalingsrechten toegewezen dat overeenstemt met een aandeel in het totale aantal van zijn subsidiabele hectaren die overeenkomstig artikel 72, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 in zijn aanvraag voor 2015 zijn aangegeven.

Het bepaalde percentage als bedoeld in de eerste alinea, wordt berekend door het totale aantal betalingsrechten dat in 2015 na toepassing van de in artikel 24, leden 3 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde beperkingen in de lidstaat is toegewezen, te delen door het totale aantal subsidiabele hectaren dat in 2015 overeenkomstig artikel 72, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 in de lidstaat is aangegeven.

Het in de eerste alinea bedoelde aandeel van het totale aantal subsidiabele hectaren van de landbouwer wordt berekend als de helft van het verschil in procentpunten tussen het bepaalde percentage als bedoeld in de eerste en tweede alinea, en het aandeel van de betalingsrechten van de landbouwer in zijn subsidiabele hectaren die overeenkomstig artikel 72, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 in 2015 zijn aangegeven.

Bij de berekening van het in de eerste, tweede en derde alinea van dit lid bedoelde aantal subsidiabele hectaren kunnen de lidstaten besluiten om geen rekening te houden met de arealen voor blijvende teelten, met de arealen blijvend grasland in gebieden met moeilijke klimatologische omstandigheden bedoeld in artikel 24, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, of met de arealen die overeenkomstig artikel 4, lid 2, tweede alinea, van die verordening als blijvend grasland zijn erkend.

▼B

Lidstaten die gebruikmaken van de in artikel 23 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 geboden mogelijkheid om de basisbetalingsregeling op regionaal niveau toe te passen, kunnen de in de tweede alinea van het onderhavige lid beschreven berekeningsmethode baseren op de totale aantallen die in 2015 in de desbetreffende regio zijn toegewezen/aangegeven.

Ter bepaling van de in de eerste alinea bedoelde drempel wordt de grond die de landbouwer na 19 oktober 2011 heeft gekocht of gepacht, niet in aanmerking genomen.

Onderafdeling 4

Lidstaten die artikel 21, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepassen

Artikel 32

Uitvoering in lidstaten die artikel 21, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepassen

Deze onderafdeling is van toepassing op de lidstaten die artikel 21, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepassen, tenzij anders is bepaald in deze onderafdeling.

Artikel 33

Toepassing van artikel 21, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013

Voor de vaststelling van de betalingsrechten die overeenkomstig artikel 21, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 zullen vervallen, krijgen de betalingsrechten met de laagste waarde prioriteit.

Hebben betalingsrechten dezelfde waarde, dan worden het aantal betalingsrechten in eigendom en het aantal betalingsrechten in pacht in dezelfde mate verlaagd.

De lidstaten kunnen besluiten om de eerste en de tweede alinea op regionaal niveau toe te passen.

Artikel 34

Vaststelling van de in artikel 26 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde waarde van betalingsrechten voor lidstaten die artikel 21, lid 3, van die verordening toepassen

Om de initiële waarde per eenheid van de betalingsrechten te bepalen, kunnen lidstaten die artikel 21, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepassen, het bedrag van de betalingen voor 2014 als bedoeld in artikel 26, lid 5, van die verordening aanpassen middels aftrek van het bedrag dat vóór verlagingen en uitsluitingen voortvloeit uit overeenkomstig artikel 21, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vervallen betalingsrechten.

▼B

AFDELING 2

Regeling inzake een enkele areaalbetaling

Artikel 35

Subsidiabele hectaren in lidstaten die de regeling inzake een enkele areaalbetaling toepassen

Voor de toepassing van de in titel III, hoofdstuk 1, afdeling 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde regeling inzake een enkele areaalbetaling, inclusief verwijzingen in Verordening (EU) nr. 1307/2013 naar met het oog op de toepassing van die regeling aangegeven subsidiabele hectaren, worden alleen die subsidiabele hectaren in aanmerking genomen die overeenkomstig artikel 2, lid 1, tweede alinea, punt 23, onder a), van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 640/2014 zijn geconstateerd.

Artikel 36

Toepassing van artikel 36, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013

1. Voor de differentiëring van de enkele areaalbetaling als bedoeld in artikel 36, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, gelden de volgende voorschriften:

a) de verwijzing naar de specifieke steunmaatregelen als bedoeld in artikel 68, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EG) nr. 73/2009, laat de mogelijkheid voor de lidstaten onverlet om slechts een of enkele maatregelen in aanmerking te nemen die in het kader van die specifieke maatregelen ten uitvoer zijn gelegd;

b) de lidstaten kunnen op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria besluiten welk steunniveau in aanmerking wordt genomen voor een of meer regelingen die de betrokken lidstaten toepassen overeenkomstig artikel 36, lid 3, tweede alinea, van die verordening, en, in voorkomend geval, overeenkomstig de derde alinea van die bepaling. Wanneer rekening wordt gehouden met de steun die in het kader van de relevante regeling in 2014 is verleend, mag het voor de differentiëring van de enkele areaalbetaling gebruikte bedrag echter niet hoger zijn dan het overeenkomstige bedrag dat in 2014 in het kader van die regeling aan een individuele landbouwer is toegekend;

c) wanneer rekening wordt gehouden met de steun die overeenkomstig artikel 68, lid 1, onder c), en de artikelen 126, 127 en 129 van Verordening (EG) nr. 73/2009 is verleend, mag de differentiëring geen afbreuk doen aan het ontkoppelde karakter van die regelingen.

Een dergelijke differentiëring is beschikbaar voor landbouwers die in 2014 de in artikel 36, lid 3, tweede, derde of vierde alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde steun hebben ontvangen. Het bedrag per hectare wordt jaarlijks bepaald door het voor een individuele landbouwer beschikbare bedrag voor de differentiëring van de enkele areaalbetaling te delen door het aantal subsidiabele hectaren dat de landbouwer overeenkomstig artikel 72, lid 1, eerste alinea, onder a), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 heeft aangegeven.

▼B

2. Indien het bedrag van de steun die wordt verleend in het kader van een of meer steunregelingen als bedoeld in artikel 36, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, voor 2014 lager is dan het overeenkomstige bedrag/de overeenkomstige bedragen in het jaar voorafgaande aan de jaren waarin sprake was van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden, houdt de lidstaat rekening met de steun die in het kader van de betrokken steunregelingen is verleend in het jaar voorafgaande aan de jaren waarin sprake was van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden.

De lidstaten kunnen besluiten om de toepassing van de eerste alinea te beperken tot gevallen waarin de rechtstreekse betalingen voor 2014 lager zijn dan een bepaald percentage van de overeenkomstige bedragen in het jaar voorafgaand aan de jaren waarin sprake was van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden. Dit percentage mag niet lager zijn dan 85 %.

3. De lidstaten kunnen bepalen dat de differentiëring van de enkele areaalbetaling bij een feitelijke of verwachte vererving beschikbaar moet zijn voor de landbouwer die het bedrijf heeft geërfd, mits deze landbouwer voor steun in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling in aanmerking komt.

Artikel 37

Productie van hennep in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling

Artikel 9 is van overeenkomstige toepassing op de regeling inzake een enkele areaalbetaling.

HOOFDSTUK 3

VERGROENING

AFDELING 1

Gelijkwaardigheid

Artikel 38

Vereisten inzake de nationale en de regionale certificeringsregelingen

1. Lidstaten die besluiten in artikel 43, lid 3, onder b), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde gelijkwaardige praktijken toe te passen, wijzen een of meer openbare of particuliere certificeringsinstanties aan die certificeren dat de landbouwer op zijn bedrijf praktijken in acht neemt die in overeenstemming zijn met artikel 43, lid 3, van die verordening.

2. Openbare of particuliere certificeringsinstanties voldoen aan de volgende voorwaarden:

a) zij beschikken over de nodige deskundigheid, uitrusting en infrastructuur om de certificeringstaken te vervullen;

b) zij beschikken over voldoende gekwalificeerde en ervaren medewerkers;

▼B

c) zij zijn onpartijdig en er is geen sprake is van enig belangenconflict bij het vervullen van de certificeringstaken.

Particuliere certificeringsinstanties moeten in de landbouwproductiesector worden geaccrediteerd overeenkomstig EN ISO/IEC 17021 (Eisen voor instellingen die audits en certificatie van managementsystemen uitvoeren) of EN ISO/IEC 17065 (Conformiteitsbeoordeling — Eisen voor certificatie-instellingen voor producten, processen en diensten). De accreditering mag slechts worden verricht door een nationale accreditatie-instantie in een lidstaat overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad ([1]).

3. De aanwijzing van een openbare of particuliere certificeringsinstantie die niet aan de in lid 2 genoemde voorwaarden voor de aanwijzing ervan voldoet, wordt ingetrokken.

Artikel 39

Berekening van het bedrag als bedoeld in artikel 28, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1305/2013

1. Wanneer landbouwers besluiten om de in bijlage IX, deel III, punt 7, en deel I, punten 3 en 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde praktijken en aan die bijlage toegevoegde aanvullende praktijken waarvoor ter voorkoming van dubbele financiering een specifieke berekening nodig is, in acht te nemen als gelijkwaardige praktijken als bedoeld in artikel 43, lid 3, onder a), van die verordening, brengen de lidstaten voor elke vergroeningspraktijk waaraan de betrokken praktijk gelijkwaardig is, op het overeenkomstig artikel 28, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1305/2013 berekende bijstandsbedrag per hectare een bedrag in mindering dat overeenstemt met een derde van de gemiddelde vergroeningsbetaling per hectare in de betrokken lidstaat of regio.

De gemiddelde vergroeningsbetaling per hectare in de betrokken lidstaat of regio wordt berekend op basis van het in artikel 47, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde percentage van het gemiddelde van de in bijlage II bij die verordening vermelde nationale maxima voor de periode 2015-2019 en het aantal subsidiabele hectaren dat in 2015 is aangegeven overeenkomstig artikel 33 of artikel 36 van Verordening (EU) nr. 1307/2013. lidstaten die besluiten de in de eerste alinea van het onderhavige lid bedoelde praktijken al in 2015 toe te passen, kunnen het in 2015 aangegeven aantal subsidiabele hectaren ramen op basis van de aangiften die in 2014 overeenkomstig artikel 34, lid 2, van Verordening (EG) nr. 73/2009 zijn gedaan.

2. In afwijking van lid 1 kunnen lidstaten die besluiten artikel 43, lid 9, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toe te passen, besluiten de in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde verlaging op individuele basis toe te passen middels een bedrag dat overeenstemt met een derde van de gemiddelde vergroeningsbetaling per hectare van de betrokken landbouwer.

([1]) Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 30).

▼B

De gemiddelde vergroeningsbetaling voor de landbouwer wordt berekend op basis van het gemiddelde van de individuele betaling die voor de periode 2015-2019 wordt berekend overeenkomstig artikel 43, lid 9, derde en vierde alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en het aantal subsidiabele hectaren dat de landbouwer in 2015 overeenkomstig artikel 33 van die verordening heeft aangegeven.

AFDELING 2

Gewasdiversificatie

Artikel 40

Berekening van het aandeel van de verschillende gewassen voor de gewasdiversificatie

1. Voor de berekening van het aandeel van de verschillende gewassen als bedoeld in artikel 44, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, is de in aanmerking te nemen periode het deel van de teeltperiode dat gezien de nationale traditionele teeltpraktijken het meest relevant is. ►M3 Deze periode mag worden vastgesteld op nationaal, regionaal of een passend subregionaal niveau. ◄

De lidstaten melden deze periode tijdig aan de landbouwers. Elke hectare van het totale bouwland van het bedrijf wordt slechts eens per aanvraagjaar in aanmerking genomen voor de berekening van het aandeel van de verschillende gewassen.

2. Voor de berekening van het aandeel van de verschillende gewassen kan het door een gewas ingenomen areaal landschapselementen bevatten die overeenkomstig artikel 9 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 640/2014 deel uitmaken van het subsidiabele areaal.

3. Op een areaal waarop in het kader van combinatieteelt gelijktijdig twee of meer gewassen in afzonderlijke rijen worden verbouwd, wordt elk gewas dat ten minste 25 % van dat areaal inneemt, als afzonderlijk gewas geteld. Het areaal dat door de afzonderlijke gewassen wordt ingenomen, wordt berekend door het areaal waarop de combinatieteelt plaatsvindt, te delen door het aantal gewassen dat ten minste 25 % van dat areaal inneemt, ongeacht het daadwerkelijke aandeel van een gewas op dat areaal.

Een areaal waarop in het kader van de combinatieteelt een hoofdgewas wordt verbouwd en een tweede gewas wordt ondergezaaid, wordt beschouwd als een areaal dat slechts door het hoofdgewas wordt ingenomen.

Een areaal waarop een zaadmengsel is ingezaaid, wordt ongeacht de in het mengsel opgenomen specifieke gewassen, beschouwd als een areaal met een enkel gewas. Onverminderd artikel 44, lid 4, onder d), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt een dergelijk gewas aangeduid als „menggewas”. Wanneer kan worden vastgesteld dat de in een bepaald zaadmengsel opgenomen soorten verschillen van die in een ander zaadmengsel, kunnen de lidstaten deze verschillende zaadmengsels telkens als afzonderlijk enkel gewas beschouwen, mits de verschillende zaadmengsels niet worden gebruikt voor het in artikel 44, lid 4, onder d), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde gewas.

▼M3

Arealen waarop naast elkaar verschillende gewassen worden geteeld, kunnen, als elk afzonderlijk gewas een areaal beslaat dat kleiner is dan de door de lidstaten vastgestelde minimumoppervlakte als bedoeld in artikel 72, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 1306/2013, door de lidstaten worden beschouwd als arealen met één „menggewas" als bedoeld in de derde alinea van dit lid.

▼B

AFDELING 3

Blijvend grasland

Artikel 41

Kader voor de aanwijzing van meer arealen ecologisch kwetsbaar blijvend grasland die buiten de Natura 2000-gebieden zijn gelegen

Arealen ecologisch kwetsbaar blijvend grasland die gelegen zijn buiten de onder Richtlijn 92/43/EEG en Richtlijn 2009/147/EG vallende gebieden als bedoeld in artikel 45, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, worden als zodanig aangewezen op basis van een of meer van de volgende criteria:

a) zij bedekken een organische bodem met een hoog percentage organische koolstof, zoals veen- en watergebieden;

b) zij bieden bescherming aan habitats die worden vermeld in bijlage I bij Richtlijn 92/43/EEG of zijn beschermd op grond van nationale wetgeving;

c) zij bieden bescherming aan planten die worden vermeld in bijlage II bij Richtlijn 92/43/EEG of zijn beschermd op grond van nationale wetgeving;

d) zij zijn van bijzonder belang voor wilde vogelsoorten die worden vermeld in bijlage I bij Richtlijn 2009/147/EG;

e) zij zijn van bijzonder belang voor wilde diersoorten die zijn beschermd op grond van Richtlijn 92/43/EEG of op grond van nationale wetgeving;

f) zij bedekken blijvend grasland met een hoge natuurwaarde als gedefinieerd aan de hand van door de lidstaat vast te stellen objectieve criteria;

g) zij bedekken een sterk erosiegevoelige bodem;

h) zij zijn gelegen in een kwetsbaar gebied dat binnen de stroomgebiedbeheerplannen uit hoofde van Richtlijn 2000/60/EG als zodanig is aangewezen.

De lidstaten kunnen jaarlijks besluiten nieuwe arealen aan te wijzen, en brengen dit besluit tijdig ter kennis van de betrokken landbouwers.

▼B

Artikel 42

Heromzetting bij niet-naleving van de verplichting inzake arealen ecologisch kwetsbaar blijvend grasland

Wanneer een landbouwer blijvend grasland in strijd met artikel 45, lid 1, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 heeft omgezet of geploegd, verplicht de betrokken lidstaat de landbouwer, onverminderd Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad ([1]), tot heromzetting van het betrokken areaal in blijvend grasland en kan die lidstaat, geval per geval, in specifieke instructies aan de betrokken landbouwer bepalen hoe de toegebrachte milieuschade moet worden verholpen teneinde de ecologisch kwetsbare toestand te herstellen.

De landbouwer wordt onmiddellijk na de constatering van de niet-naleving in kennis gesteld van de verplichting tot heromzetting en van de uiterste datum waarop hij aan die verplichting dient te hebben voldaan. Die datum mag niet vallen na de datum voor de indiening van de verzamelaanvraag voor het daaropvolgende jaar of, in het geval van Zweden en Finland, na 30 juni van het daaropvolgende jaar.

In afwijking van artikel 4, lid 1, onder h), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt de heromgezette grond met ingang van de eerste dag van de heromzetting als blijvend grasland beschouwd en valt deze grond onder de verplichting van artikel 45, lid 1, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

Artikel 43

Berekening van het aandeel blijvend grasland

1. Arealen die zijn aangegeven door landbouwers die deelnemen aan de in titel V van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde regeling voor kleine landbouwers, en eenheden van een bedrijf die overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad ([2]) worden gebruikt voor biologische productie, worden niet meegeteld in het aandeel van de arealen blijvend grasland in het totale landbouwareaal en in het referentieaandeel als bedoeld in artikel 45, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

2. Arealen die door landbouwers in 2012 als blijvend weiland zijn aangegeven en die zijn omgezet in grond voor ander gebruik, kunnen worden uitgesloten van de berekening van de arealen blijvend grasland als bedoeld in artikel 45, lid 2, tweede alinea, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013, tot maximaal het aantal hectaren blijvend weiland of blijvend grasland dat de landbouwers na 2012 hebben aangelegd en in 2015 hebben aangegeven op nationaal, regionaal, subregionaal of bedrijfsniveau, op voorwaarde dat de bestaande, in artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 73/2009 en in artikel 93, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 vastgestelde voorschriften inzake de instandhouding van blijvend grasland in acht zijn genomen.

([1]) Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade (PB L 143 van 30.4.2004, blz. 56).

([2]) Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2092/91 (PB L 189 van 20.7.2007, blz. 1).

▼B

Bij de berekening van het na 2012 aangelegde aantal hectaren blijvend weiland of blijvend grasland als bedoeld in de eerste alinea, worden alleen de hectaren blijvend weiland of blijvend grasland op een landbouwperceel meegeteld die in 2012, 2013 of 2014 overeenkomstig artikel 34, lid 2, van Verordening (EG) nr. 73/2009 zijn aangegeven.

▼M5

3. De lidstaten passen het referentieaandeel aan indien zij van oordeel zijn dat de ontwikkeling van het aandeel duidelijk wordt beïnvloed door een verandering van het biologische-productieareaal, een verandering van de populatie deelnemers aan de regeling voor kleine landbouwers of een besluit van een lidstaat overeenkomstig artikel 4, lid 2, derde alinea, onder a), b) of c), van Verordening (EU) nr. 1307/2013. In dat geval stellen de lidstaten de Commissie onverwijld in kennis van de aanpassing en de redenen daarvoor.

▼B

Artikel 44

Instandhouding van het aandeel blijvend grasland

▼M5

1. De lidstaten kunnen individuele landbouwers verbieden om arealen blijvend grasland zonder voorafgaande toestemming om te zetten, ook indien zij artikel 4, lid 2, derde alinea, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepassen, zonder voorafgaande toestemming om te ploegen. De betrokken landbouwers worden onverwijld en in elk geval vóór 15 november van het jaar waarin de betrokken lidstaat daartoe besluit, van deze verplichting in kennis gesteld. Deze verplichting geldt slechts voor landbouwers op wie de in titel III, hoofdstuk 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vastgestelde verplichtingen van toepassing zijn ten aanzien van arealen blijvend grasland die niet onder artikel 45, lid 1, van die verordening vallen.

De verlening van toestemming kan afhankelijk zijn van de toepassing van objectieve en niet-discriminerende criteria, waaronder milieucriteria. Indien aan de in de eerste alinea bedoelde toestemming de voorwaarde is verbonden dat een ander areaal met een overeenkomstig aantal hectaren als blijvend grasland moet worden aangelegd of, wanneer de lidstaat artikel 4, lid 2, derde alinea, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepast op voorwaarde dat een ander areaal of hetzelfde areaal wordt aangelegd als blijvend grasland, wordt dat areaal in afwijking van artikel 4, lid 1, onder h), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 met ingang van de eerste dag na de omzetting, met inbegrip van omploeging, als blijvend grasland beschouwd. Dergelijke arealen worden voor de teelt van grassen of andere kruidachtige voedergewassen gebruikt gedurende ten minste vijf opeenvolgende jaren na de datum van de omzetting, met inbegrip van omploeging. Wanneer landbouwers arealen omzetten naar blijvend grasland, die reeds voor de teelt van grassen of andere kruidachtige voedergewassen zijn gebruikt, kunnen de lidstaten echter besluiten dat zulke arealen moeten worden gebruikt voor de teelt van grassen of andere kruidachtige voedergewassen gedurende het aantal jaren dat overblijft om vijf opeenvolgende jaren vol te maken.

▼B

2. Wanneer wordt vastgesteld dat het in artikel 45, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vermelde aandeel met meer dan 5 % is afgenomen ten opzichte van het in dat artikel vermelde referentieaandeel, voorziet de betrokken lidstaat in de verplichting om arealen weer in arealen blijvend grasland om te zetten, en in voorschriften ter voorkoming van een nieuwe omzetting van arealen blijvend grasland.

▼B

De lidstaten bepalen op welke groep van de landbouwers die aan de volgende voorwaarden voldoen, de heromzettingsverplichting van toepassing is:

a) landbouwers op wie de in titel III, hoofdstuk 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vastgestelde verplichtingen van toepassing zijn ten aanzien van arealen blijvend grasland die niet onder artikel 45, lid 1, van die verordening vallen, en

b) landbouwers die op basis van de overeenkomstig artikel 72 van Verordening (EU) nr. 1306/2013 of artikel 19 van Verordening (EG) nr. 73/2009 ingediende aanvragen gedurende de voorgaande twee kalenderjaren of in 2015 gedurende de voorgaande drie kalenderjaren over landbouwarealen beschikken die van blijvend grasland of blijvend weiland zijn omgezet in arealen voor ander gebruik.

Indien de in de tweede alinea, onder b), bedoelde perioden kalenderjaren vóór 2015 omvatten, is de heromzettingsverplichting tevens van toepassing op arealen voor andere vormen van grondgebruik die zijn omgezet op basis van als blijvend grasland gebruikte grond waarop de in artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 73/2009 of artikel 93, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 bedoelde verplichting van toepassing was.

Wanneer de lidstaten bepalen welke landbouwers arealen in arealen blijvend grasland moeten heromzetten, leggen zij die verplichting in de eerste plaats op aan landbouwers die een areaal tot hun beschikking hebben dat in strijd met de in lid 1 van het onderhavige artikel of in artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1122/2009 bedoelde toestemmingsverplichting, indien van toepassing, is omgezet van een areaal blijvend grasland of blijvend weiland in een areaal voor ander gebruik. Deze landbouwers zetten het volledige omgezette areaal weer om.

3. Indien het in artikel 45, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde aandeel ondanks de toepassing van lid 2, vierde alinea, niet toeneemt tot boven de drempel van 5 %, bepaalt de lidstaat in kwestie dat landbouwers die een areaal tot hun beschikking hebben dat van een areaal blijvend grasland of blijvend weiland is omgezet in een areaal voor ander gebruik gedurende de in lid 2, tweede alinea, onder b), bedoelde perioden, ook een percentage van dat omgezette areaal weer moeten omzetten in arealen blijvend grasland of een ander, met dat percentage overeenstemmend areaal moeten aanleggen als areaal blijvend grasland. Dat percentage wordt berekend op basis van het areaal dat de landbouwer gedurende de in lid 2, tweede alinea, onder b), bedoelde perioden heeft omgezet, en het areaal dat nodig is om te zorgen voor een toename van het in artikel 45, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde aandeel tot boven de drempel van 5 %.

De lidstaten kunnen bij de berekening van het percentage als bedoeld in de eerste alinea, de arealen die na 31 december 2015 blijvend grasland zijn geworden, uitsluiten van het door de landbouwer omgezette areaal, mits zij administratieve kruiscontroles verrichten van het blijvend grasland dat jaarlijks in de grafische steunaanvraag middels een grafische doorsnede is aangegeven, met het areaal dat in 2015 als blijvend weiland is aangegeven en in het systeem voor de identificatie van de landbouwpercelen is geregistreerd, en mits deze arealen blijvend grasland niet zijn aangelegd op grond van een verplichting om een areaal blijvend grasland uit hoofde van lid 2 of het onderhavige lid weer om te zetten of aan te leggen. De lidstaten mogen deze arealen echter niet uitsluiten wanneer de uitsluiting niet leidt tot een toename van het in artikel 45, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde aandeel tot boven de drempel van 5 %.

▼B

Arealen blijvend grasland of blijvend weiland die een landbouwer in het kader van verbintenissen op grond van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad ([1]) en Verordening (EU) nr. 1305/2013 heeft aangelegd, worden bij de berekening van het in de eerste alinea bedoelde percentage niet meegeteld als areaal dat de landbouwer heeft omgezet.

De landbouwers worden onverwijld en in elk geval vóór 31 december van het jaar waarin de afname met meer dan 5 % is geconstateerd, in kennis gesteld van de individuele heromzettingsverplichting en van de voorschriften ter voorkoming van een nieuwe omzetting van blijvend grasland. Aan de heromzettingsverplichting moet zijn voldaan vóór de datum voor de indiening van de verzamelaanvraag voor het daaropvolgende jaar of, in het geval van Zweden en Finland, vóór 30 juni van het daaropvolgende jaar.

In afwijking van artikel 4, lid 1, onder h), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 worden arealen die weer in arealen blijvend grasland zijn omgezet of als arealen blijvend grasland zijn aangelegd, met ingang van de eerste dag van de heromzetting of de aanleg als blijvend grasland beschouwd. Deze arealen moeten voor de teelt van grassen of andere kruidachtige voedergewassen worden gebruikt hetzij gedurende ten minste vijf opeenvolgende jaren na de datum van de omzetting, hetzij, op besluit van de lidstaat, gedurende het aantal jaren dat overblijft om vijf opeenvolgende jaren vol te maken wanneer landbouwers arealen omzetten die reeds voor de teelt van grassen of andere kruidachtige voedergewassen werden gebruikt.

AFDELING 4

Ecologisch aandachtsgebied

Artikel 45

Aanvullende criteria voor de soorten ecologische aandachtsgebieden

1. De in artikel 46, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 genoemde soorten arealen moeten voldoen aan de leden 2 tot en met 11 van het onderhavige artikel om als ecologisch aandachtsgebied te worden bestempeld.

▼M5

2. Op braakliggend land en braakland met drachtplanten (bestaande uit soorten die veel pollen en nectar bevatten) mag geen landbouwproductie plaatsvinden. De lidstaten stellen de periode vast waarin het land in een bepaald kalenderjaar braak moet liggen. Die periode mag niet korter zijn dan zes maanden. Met betrekking tot arealen braakland met drachtplanten, stellen de lidstaten een lijst op van de te gebruiken soorten die veel pollen en nectar bevatten. Op de lijst mogen geen invasieve uitheemse soorten in de zin van artikel 3, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad ([2]) voorkomen. Zulke arealen mogen geen arealen omvatten met gewassen die normaal voor oogstdoeleinden worden ingezaaid. De lidstaten kunnen aanvullende voorwaarden vaststellen. Zulke arealen kunnen kruidachtige soorten omvatten, mits drachtgewassen er blijven overheersen. Onverminderd de in lid 10 bis vastgestelde eis dat er geen landbouwproductie

([1]) Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB L 277 van 21.10.2005, blz. 1).

([2]) Verordening (EU) nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 betreffende de preventie en beheersing van de introductie en verspreiding van invasieve uitheemse soorten (PB L 317 van 4.11.2014, blz. 35).

▼M5

mag plaatsvinden, mogen op braakland met drachtplanten (bestaande uit soorten die veel pollen en nectar bevatten) bijenkasten worden geplaatst.

In afwijking van artikel 4, lid 1, onder h), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 blijven braakliggend land en braakland met drachtplanten (bestaande uit soorten die veel pollen en nectar bevatten) dat meer dan vijf jaar als ecologisch aandachtsgebied dienst doet, beschouwd als bouwland.

▼B

3. Terrassen zijn terrassen die zijn beschermd in het kader van GLMC 7 als bedoeld in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1306/2013, alsmede andere terrassen. De lidstaten kunnen besluiten om alleen terrassen die in het kader van GLMC 7 zijn beschermd, als ecologisch aandachtsgebied aan te merken. lidstaten die besluiten om ook andere terrassen in aanmerking te nemen, stellen op basis van specifieke nationale of regionale kenmerken criteria voor deze andere terrassen vast, waaronder de minimumhoogte.

▼M3

4. De landschapselementen staan ter beschikking van de landbouwer en daarbij kan het gaan om elementen die beschermd zijn in het kader van GLMC 7, RBE 2 of RBE 3 als bedoeld in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1306/2013 en/of om een of meer van de volgende elementen:

a) heggen, houtwallen of bomen in rij;

b) geïsoleerde bomen;

c) boomgroepen in het veld, met inbegrip van bomen, struiken of stenen;

d) vijvers. Reservoirs van beton of plastic worden niet als ecologisch aandachtsgebied beschouwd;

e) sloten, inclusief open waterlopen voor irrigatie of drainage. Kanalen met betonnen wanden worden niet als ecologisch aandachtsgebied beschouwd;

f) traditionele stenen muren.

De lidstaten kunnen besluiten de selectie van landschapselementen te beperken tot die welke vallen onder GLMC 7, RBE 2 of RBE 3 als bedoeld in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1306/2013, en/of tot een of meer van de onder a) tot en met f), van de eerste alinea vermelde elementen.

Voor heggen, houtwallen en bomen in rij en voor sloten als bedoeld onder a), respectievelijk e), van de eerste alinea, wordt het als ecologisch aandachtsgebied aan te merken areaal berekend tot een breedte van maximaal 10 meter.

Voor boomgroepen in het veld en vijvers als bedoeld onder c), respectievelijk d), van de eerste alinea, wordt het als ecologisch aandachtsgebied aan te merken areaal berekend tot een oppervlakte van maximaal 0,3 ha.

▼M3

Voor de toepassing van de eerste alinea, onder d), kunnen de lidstaten een minimumomvang voor vijvers vaststellen. Als er langs het water een strook oevervegetatie is, wordt het overeenkomstige areaal meegeteld bij de berekening van het ecologische aandachtsgebied. De lidstaten kunnen, rekening houdend met het belang van natuurlijke vijvers voor de instandhouding van habitats en soorten, criteria vaststellen die waarborgen dat de vijvers een natuurwaarde hebben.

Voor de toepassing van de eerste alinea, onder f), stellen de lidstaten op basis van specifieke nationale of regionale kenmerken minimumcriteria vast, waaronder beperkingen voor de hoogte en de breedte.

5. Onder bufferstroken en akkerranden vallen alle bufferstroken en akkerranden, met inbegrip van de bufferstroken langs waterlopen die vereist zijn in het kader van GLMC 1, RBE 1 of RBE 10 als bedoeld in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1306/2013, en de akkerranden die beschermd zijn in het kader van GLMC 7, RBE 2 of RBE 3 als bedoeld in die bijlage.

De lidstaten beperken de selectie bufferstroken en akkerranden niet tot die welke vereist zijn in het kader van de randvoorwaarden als bedoeld in de eerste alinea.

De lidstaten stellen de minimumbreedte van de bufferstroken en akkerranden vast; die mag voor de ecologische aandachtsgebieden niet minder dan 1 meter bedragen. Oevervegetatie langs waterlopen wordt meegeteld bij de berekening van het ecologische aandachtsgebied. Op bufferstroken en akkerranden mag geen landbouwproductie plaatsvinden.

Voor andere bufferstroken en akkerranden dan die welke vereist of beschermd zijn in het kader van GLMC 1, GLMC 7, RBE 1, RBE 2, RBE 3 of RBE 10 als bedoeld in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1306/2013, wordt het als ecologisch aandachtsgebied aan te merken areaal berekend tot een breedte van maximaal 20 meter.

5 bis. Voor de toepassing van artikel 46, lid 2, tweede alinea, tweede zin, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 worden de in de leden 4 en 5 van dit artikel bedoelde arealen als aangrenzende arealen of elementen beschouwd wanneer die grenzen aan een ecologisch aandachtsgebied dat rechtstreeks grenst aan het bouwland van het bedrijf.

▼B

6. Hectaren onder boslandbouw worden beschouwd als bouwland dat in aanmerking komt voor de toepassing van de basisbetalingsregeling of de regeling inzake een enkele areaalbetaling als bedoeld in titel III, hoofdstuk 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, en dat voldoet aan de voorwaarden waaronder in artikel 44 van Verordening (EG) nr. 1698/2005 of artikel 23 van Verordening (EU) nr. 1305/2013 bedoelde steun dan wel bijstand is of wordt verleend.

▼M3

7. Ten aanzien van stroken subsidiabele hectaren langs bosranden kunnen de lidstaten besluiten om daarop landbouwproductie toe te staan, te bepalen dat daarop geen landbouwproductie mag plaatsvinden, of de landbouwers beide opties te laten. De lidstaten stellen de minimumbreedte van deze stroken vast, die minstens 1 meter moet bedragen.

▼M3

Het als ecologisch aandachtsgebied aan te merken areaal wordt berekend tot een breedte van maximaal 10 meter indien de lidstaten besluiten landbouwproductie toe te staan, en tot een breedte van maximaal 20 meter indien de lidstaten besluiten om daarop geen landbouwproductie toe te staan.

8. Voor arealen met hakhout met korte omlooptijd waar geen minerale meststoffen en/of gewasbeschermingsmiddelen worden toegepast, stellen de lidstaten een lijst van soorten op die hiervoor mogen worden gebruikt, door op de krachtens artikel 4, lid 2, onder c), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vastgestelde lijst de soorten te selecteren die uit ecologisch oogpunt daarvoor het geschiktst zijn en daarbij de duidelijk niet-inheemse soorten uit te sluiten. Voor zover de lidstaten het gebruik van minerale meststoffen en/of gewasbeschermingsmiddelen hebben toegestaan, stellen zij eisen voor dat gebruik vast, daarbij rekening houdend met het doel van de ecologische aandachtsgebieden, met name de veiligstelling en verbetering van de biodiversiteit.

▼M5

8 bis Op arealen met *Miscanthus* en *Silphium perfoliatum* verbieden de lidstaten het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen, behalve in het eerste jaar waarin een landbouwer beide soorten aanplant. De lidstaten verbieden of stellen eisen vast inzake het gebruik van minerale meststoffen op deze arealen en houden daarbij rekening met het doel van ecologische aandachtsgebieden om met name de biodiversiteit veilig te stellen en te verbeteren.

▼M3

9. Onder de arealen met vanggewassen of groenbedekking vallen tevens de arealen die zijn aangelegd krachtens de eisen in het kader van RBE 1 als bedoeld in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1306/2013, alsmede andere arealen met vanggewassen of groenbedekking, op voorwaarde dat deze zijn aangelegd door een mengsel van gewassoorten te zaaien of door in het hoofdgewas gras of peulgewassen onder te zaaien.

De lidstaten stellen de lijst op van de mengsels van gewassoorten die moeten worden gebruikt, en stellen op nationaal, regionaal of subregionaal niveau of op bedrijfsniveau de periode vast waarin de arealen met vanggewassen of groenbedekking die zijn aangelegd door de inzaai van een mengsel van gewassoorten, aanwezig moeten zijn. Die periode mag niet korter dan acht weken zijn. De lidstaten kunnen aanvullende voorwaarden vaststellen, met name wat de productiemethoden betreft.

Onder de arealen met vanggewassen of groenbedekking vallen niet de arealen met wintergewassen die normaliter in het najaar worden ingezaaid om te worden geoogst of begraasd. Evenmin vallen onder deze arealen de arealen waarop gelijkwaardige praktijken worden toegepast als vermeld in bijlage IX, deel I, punten 3 en 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

▼M3

10. Op arealen met stikstofbindende gewassen telen de landbouwers de stikstofbindende gewassen die in een door de lidstaat vastgestelde lijst zijn opgenomen. In die lijst worden de stikstofbindende gewassen vermeld die de lidstaat bevorderlijk acht voor de nagestreefde verbetering van de biodiversiteit; hiertoe kunnen mengsels van stikstofbindende gewassen en andere gewassen behoren, op voorwaarde dat de stikstofbindende gewassen overheersen. Deze gewassen moeten tijdens het groeiseizoen aanwezig zijn. De lidstaten kunnen aanvullende voorwaarden vaststellen voor met name de productiemethoden, meer bepaald om rekening te houden met de noodzaak de doelstellingen van Richtlijn 91/676/EEG en Richtlijn 2000/60/EG te halen, aangezien stikstofbindende gewassen het risico van stikstofuitspoeling in het najaar kunnen verhogen.

Onder de arealen met stikstofbindende gewassen vallen niet de arealen waarop gelijkwaardige praktijken worden toegepast als vermeld in bijlage IX, deel I, punten 3 en 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

10 bis. Voor de toepassing van de leden 2, 5 en 7 wordt onder „geen landbouwproductie” verstaan: geen landbouwactiviteit in de zin van artikel 4, lid 1, onder c), i), van Verordening (EU) nr. 1307/2013, onverminderd de eisen in het kader van GLMC 4 als bedoeld in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1306/2013. Acties die tot doel hebben een groene bodembedekking aan te leggen met het oog op de biodiversiteit, waaronder het zaaien van mengsels van wilde bloemzaden, zijn toegestaan.

Voor de toepassing van de leden 5 en 7 kunnen de lidstaten evenwel, in afwijking van de eis dat er geen productie mag plaatsvinden, toestaan dat de bufferstroken en akkerranden, evenals de stroken subsidiabele hectaren langs bosranden waar geen productie plaatsvindt, worden gemaaid of begraasd, op voorwaarde dat de strook nog steeds kan worden onderscheiden van de aangrenzende landbouwgrond.

10 ter. Het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen is verboden op alle arealen als bedoeld in de leden 2, 9 en 10, en op arealen met landbouwproductie als bedoeld in lid 7.

10 quater. Op de in lid 9 bedoelde arealen die zijn aangelegd door onderzaai van gras of peulgewassen in het hoofdgewas, geldt dit verbod vanaf het moment van de oogst van het hoofdgewas gedurende ten minste acht weken of tot de inzaai van het volgende hoofdgewas.

▼B

11. Een landbouwer mag hetzelfde areaal of hetzelfde landschapselement slechts een keer per aanvraagjaar aangeven teneinde te voldoen aan de verplichting tot het hebben van een ecologisch aandachtsgebied.

▼B

Artikel 46

Voorschriften voor de regionale tenuitvoerlegging van ecologische aandachtsgebieden

1. Lidstaten die opteren voor de in artikel 46, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde regionale tenuitvoerlegging, omschrijven de betrokken regio's met het oog op de toepassing van dat artikel. De te omschrijven regio vormt een enkel homogeen geografisch gebied met vergelijkbare landbouw- en milieuomstandigheden. Het concept homogeniteit heeft in dit verband betrekking op de bodemsoort, de hoogte en de aanwezigheid van natuurlijke en seminatuurlijke arealen.

2. De lidstaten wijzen in die omschreven regio's gelegen arealen aan waar maximaal de helft van de procentpunten van de verplichting tot het hebben van ecologisch aandachtsgebied ten uitvoer moet worden gelegd.

3. De lidstaten stellen voor de omschreven arealen specifieke verplichtingen voor de deelnemende landbouwers of groepen landbouwers vast. Deze verplichtingen moeten zorgen voor aaneengesloten structuren van aangrenzende ecologische aandachtsgebieden. In het kader van de verplichtingen voor de deelnemende landbouwers of groepen landbouwers is ten minste 50 % van het areaal van elke deelnemende landbouwer dat onder de in artikel 46, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde verplichting valt, op de grond van hun bedrijf in de regio en overeenkomstig artikel 46, lid 2, tweede alinea, van die verordening gelegen.

4. De verplichtingen voor de deelnemende landbouwers of groepen landbouwers zorgen ervoor dat de in lid 3 bedoelde aaneengesloten ecologische aandachtsgebieden bestaan uit een of meer arealen als bedoeld in artikel 46, lid 2, eerste alinea, onder a), c), d) en h), van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

5. Bij het aanwijzen van arealen en het vaststellen van verplichtingen als bedoeld in respectievelijk lid 2 en lid 3, houden de lidstaten in voorkomend geval rekening met de bestaande nationale of regionale biodiversiteit en/of strategieën voor de matiging van en de aanpassing aan de klimaatverandering, stroomgebiedbeheerplannen of geconstateerde behoeften teneinde de in artikel 10 van Richtlijn 92/43/EEG bedoelde ecologische coherentie van het Natura 2000-netwerk te waarborgen of aan de uitvoering van de strategie voor groene infrastructuur bij te dragen.

6. Alvorens verplichtingen voor landbouwers vast te stellen, plegen de lidstaten overleg met de betrokken landbouwers of groepen landbouwers en andere belanghebbende partijen. Na dat overleg stellen de lidstaten een definitief uitgewerkt plan voor de regionale tenuitvoerlegging vast en stellen zij de belanghebbende partijen die aan het overleg hebben deelgenomen, en de betrokken landbouwers of groepen landbouwers in kennis van dat plan, inclusief de aanwijzing van arealen en de verplichtingen voor de deelnemende landbouwers of groepen landbouwers en met name het precieze percentage dat elke landbouwer op zijn eigen bedrijf ten uitvoer moet leggen. De lidstaten verstrekken deze informatie aan de landbouwer uiterlijk op 30 juni van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin de regionale tenuitvoerlegging zal worden toegepast, of, met betrekking tot het eerste jaar van toepassing van deze verordening, vroeg genoeg om de landbouwer in de gelegenheid te stellen zijn aanvraag dienovereenkomstig in te dienen.

▼B

Onverminderd de in artikel 43, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde betalingen aan landbouwers, zorgen de lidstaten ervoor dat regelingen worden vastgesteld inzake financiële compensaties tussen landbouwers en inzake administratieve sancties bij niet-naleving van de eisen inzake aaneengesloten ecologische aandachtsgebieden.

Artikel 47

Voorschriften voor de collectieve tenuitvoerlegging en de criteria waaraan bedrijven moeten voldoen om te worden beschouwd als bedrijven in elkaars onmiddellijke nabijheid

1. Lidstaten die besluiten de in artikel 46, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde collectieve tenuitvoerlegging toe te staan, bepalen aan de hand van een van de volgende criteria welke bedrijven worden beschouwd als bedrijven die zich in elkaars onmiddellijke nabijheid bevinden:

a) de bedrijven van de landbouwers liggen voor 80 % in dezelfde gemeente;

b) de bedrijven van de landbouwers liggen voor 80 % in een straal van een door de lidstaten vast te stellen aantal kilometer dat niet meer dan 15 km bedraagt.

2. Lidstaten die ervoor opteren de voor collectieve tenuitvoerlegging in aanmerking komende arealen aan te wijzen en ervoor opteren verplichtingen aan de deelnemende landbouwers of groepen landbouwers op te leggen, houden rekening met de bestaande nationale of regionale biodiversiteit en/of strategieën voor de matiging van en de aanpassing aan de klimaatverandering, stroomgebiedbeheerplannen of geconstateerde behoeften teneinde de in artikel 10 van Richtlijn 92/43/EEG bedoelde ecologische coherentie van het Natura 2000-netwerk te waarborgen of aan de uitvoering van de strategie voor groene infrastructuur bij te dragen.

3. Als een van de in lid 2 bedoelde verplichtingen voor de deelnemende landbouwers of groepen landbouwers moet worden opgelegd dat de aaneengesloten ecologische aandachtsgebieden bestaan uit een of meer arealen als bedoeld in artikel 46, lid 2, tweede alinea, onder a), c), d) en h), van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

4. Landbouwers die aan de collectieve tenuitvoerlegging deelnemen, sluiten een schriftelijke overeenkomst met nadere gegevens over de interne regelingen inzake financiële compensatie en inzake de administratieve sancties bij niet-naleving van de eisen inzake het gemeenschappelijke ecologische aandachtsgebied.

Artikel 48

Vaststelling van de verhouding bos/landbouwgrond

1. Lidstaten die besluiten artikel 46, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 ten uitvoer te leggen, bepalen op basis van de beschikbare Eurostat-gegevens het in de eerste alinea van dat lid bedoelde procentuele aandeel van bossen in de totale landoppervlakte. De gegevens over bossen dienen in overeenstemming te zijn met de door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN toegepaste definitie en

▼B

mogen geen betrekking hebben op arealen andere beboste grond. Het areaal dat wordt bestreken door binnenwateren, zoals rivieren en meren, wordt niet meegerekend in de totale landoppervlakte.

2. De in artikel 46, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde verhouding bos/landbouwgrond wordt berekend op basis van de beschikbare Eurostat-gegevens. Het gebruik van andere gegevensbronnen wordt toegestaan indien geen Eurostat-gegevens over beboste grond en landbouwgrond beschikbaar zijn op de schaal die vereist is om het bosquotiënt te beoordelen op een areaalniveau dat gelijkwaardig is met LAU2-niveau of op het niveau van een duidelijk afgebakende eenheid bestaande in een duidelijk aaneengesloten geografisch areaal met vergelijkbare landbouwomstandigheden.

De lidstaten moeten aantonen dat zij gebruik hebben gemaakt van actuele en consistente gegevens over bosgrond en landbouwgrond die voor zover mogelijk de bestaande situatie weergegeven.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde gegevens en berekeningen zijn geldig voor een periode van drie jaar. Na die periode maken lidstaten die besluiten de in artikel 46, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde vrijstelling verder toe te passen en de periode van drie jaar te verlengen, op basis van de meest recente beschikbare gegevens een herberekening van de verhouding overeenkomstig de leden 1 en 2 van het onderhavige artikel.

Wanneer de wijzigingen in de administratieve afbakening van invloed zijn op de in lid 2 bedoelde verhouding, worden de data en berekeningen herbeoordeeld en worden wijzigingen in de toepassing van de vrijstelling aan de Commissie gemeld.

HOOFDSTUK 4

BETALING VOOR JONGE LANDBOUWERS

Artikel 49

Toegang van rechtspersonen tot de betaling voor jonge landbouwers

1. De in artikel 50, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde jaarlijkse betaling voor jonge landbouwers wordt toegekend aan een rechtspersoon, ongeacht diens rechtsvorm, die aan de volgende voorwaarden voldoet:

a) de rechtspersoon heeft recht op een betaling in het kader van de basisbetalingsregeling of de regeling inzake een enkele areaalbetaling als bedoeld in titel III, hoofdstuk 1 van Verordening (EU) nr. 1307/2013, en heeft betalingsrechten geactiveerd of subsidiabele hectaren aangegeven als bedoeld in artikel 50, lid 4, van die verordening;

▼M2

b) een jonge landbouwer in de zin van artikel 50, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 heeft, tijdens elk jaar waarvoor de rechtspersoon een aanvraag voor de betaling in het kader van de regeling voor jonge landbouwers indient, een daadwerkelijke, langdurige zeggenschap over de rechtspersoon wat betreft de beslissingen die op het gebied van het beheer, de voordelen en de financiële risico's worden genomen. Indien meerdere natuurlijke personen, met inbegrip van personen die geen jonge landbouwer zijn, in het kapitaal of het beheer van de rechtspersoon deelnemen, moet(en) de jonge

▼M2

landbouwer(s) tijdens elk jaar waarvoor de rechtspersoon een aanvraag voor de betaling in het kader van de regeling voor jonge landbouwers indient, behoudens lid 1 bis van dit artikel hetzij alleen hetzij gezamenlijk met andere landbouwers een dergelijke daadwerkelijke, langdurige zeggenschap kunnen uitoefenen;

▼B

c) ten minste een van de jonge landbouwers die voldoen aan de onder b) gestelde voorwaarde, voldoet ook aan de subsidiabiliteitscriteria die de lidstaten in voorkomend geval overeenkomstig artikel 50, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 hebben vastgesteld, tenzij de lidstaten hebben besloten dat deze criteria op al die jonge landbouwers van toepassing zijn.

Indien over een rechtspersoon alleen of gezamenlijk zeggenschap wordt uitgeoefend door een andere rechtspersoon, zijn de voorwaarden van de eerste alinea, onder b), van toepassing op om het even welke natuurlijke persoon die zeggenschap heeft over die andere rechtspersoon.

▼M2

1 bis. In afwijking van lid 1, eerste alinea, onder b), kunnen de lidstaten beslissen dat de jonge landbouwer(s) met ingang van het kalenderjaar 2016 of 2017 de in dat punt bedoelde daadwerkelijke, langdurige zeggenschap alleen moet(en) uitoefenen. Die beslissing wordt genomen vóór de startdatum van de aanvraagperiode voor het eerste jaar waarop zij van toepassing is, en zij wordt slechts eenmaal genomen. Na de startdatum van de aanvraagperiode voor het kalenderjaar 2017 kan een dergelijke beslissing niet meer worden genomen.

Wanneer de lidstaten gebruikmaken van de in de eerste alinea vastgestelde afwijking, zal voor de vaststelling van de in artikel 50, lid 2, onder a), en lid 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde datum van oprichting rekening worden gehouden met de periode waarin de jonge landbouwer overeenkomstig lid 1, eerste alinea, onder b), van dit artikel gezamenlijke zeggenschap met andere landbouwers uitoefende in de kalenderjaren die voorafgaan aan het kalenderjaar waarin de afwijking van toepassing wordt.

Als de lidstaten van die afwijking gebruikmaken, beslissen zij al dan niet de vereiste van uitsluitende zeggenschap door jonge landbouwers op te leggen voor rechtspersonen of groepen van natuurlijke personen die in het jaar of de jaren vóór het jaar vanaf hetwelk van de afwijking wordt gebruikgemaakt, al betalingen in het kader van de regeling voor jonge landbouwers hebben ontvangen terwijl een of meer jonge landbouwers gezamenlijk zeggenschap uitoefenden met landbouwers die geen jonge landbouwer waren.

▼B

2. De in artikel 50, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde betaling wordt niet meer toegekend als alle jonge landbouwers die aan de criteria van lid 1, eerste alinea, onder b), en in voorkomend geval lid 1, eerste alinea, onder c), voldoen, geen zeggenschap meer hebben over de rechtspersoon.

3. Voor de toepassing van dit artikel:

a) wordt een verwijzing in artikel 50, leden 4 tot en met 10, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 naar een „landbouwer” gelezen als een verwijzing naar de in het onderhavige artikel bedoelde rechtspersoon;

▼B

b) wordt de verwijzing in artikel 50, lid 2, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 naar de eerste indiening van een aanvraag in het kader van de basisbetalingsregeling of de regeling inzake een enkele areaalbetaling gelezen als een verwijzing naar de eerste aanvraag van de rechtspersoon voor de betaling in het kader van de regeling voor jonge landbouwers;

c) wordt, onverminderd lid 4 van het onderhavige artikel, de verwijzing in artikel 50, lid 5, tweede zin, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 naar de „vestiging" gelezen als een verwijzing naar de vestiging van de jonge landbouwers die overeenkomstig lid 1, eerste alinea, onder b), van het onderhavige artikel zeggenschap hebben over de rechtspersoon.

▼M3

Een jonge landbouwer die daadwerkelijke, langdurige zeggenschap heeft over de rechtspersoon in de zin van lid 1, eerste alinea, onder b), van dit artikel mag, voor de toepassing van artikel 50, lid 2, onder b), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 niet ouder zijn dan 40 jaar in het jaar waarin de rechtspersoon waarover hij als jonge landbouwer zeggenschap heeft, voor het eerst een aanvraag indient in het kader van de basisbetalingsregeling of de regeling inzake een enkele areaalbetaling.

▼B

4. Indien meerdere in lid 1, eerste alinea, onder b), bedoelde jonge landbouwers op verschillende momenten zeggenschap over de rechtspersoon hebben verworven, wordt de eerste gelegenheid waarbij zeggenschap is verworven, beschouwd als het moment van „vestiging" als bedoeld in artikel 50, lid 5, tweede zin, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

Artikel 50

Toegang van een groep natuurlijke personen tot de betaling voor jonge landbouwers

Artikel 49 is van overeenkomstige toepassing op een groep natuurlijke personen als bedoeld in artikel 4, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 die voldoet aan de in artikel 49, lid 1, onder a), van de onderhavige verordening vastgestelde vereisten.

HOOFDSTUK 5

GEKOPPELDE STEUN

AFDELING 1

Vrijwillige gekoppelde steun

Artikel 51

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder „gekoppelde steunmaatregelen" verstaan maatregelen tot uitvoering van de vrijwillige gekoppelde steun als bedoeld in artikel 52, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

▼B

Artikel 52

Algemene beginselen

1. De lidstaten stellen de in artikel 52, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde regio's vast op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria, zoals de agronomische en sociaaleconomische kenmerken en het regionale agrarische potentieel, of de institutionele of administratieve structuur. Dit mogen andere regio's zijn dan die welke zijn vastgesteld in het kader van andere in Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde steunregelingen.

2. Bij de vaststelling van de specifieke soorten landbouw of de specifieke landbouwsectoren als bedoeld in artikel 52, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 houden de lidstaten met name rekening met de ter zake relevante productiestructuren en -voorwaarden in de betrokken regio of sector.

▼M4

_____

▼B

Artikel 53

Voorwaarden voor de steunverlening

1. De lidstaten stellen subsidiabiliteitscriteria voor gekoppelde steunmaatregelen vast overeenkomstig het kader van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en de voorwaarden van de onderhavige verordening.

2. De in artikel 52, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde arealen, opbrengsten en aantallen dieren worden door de lidstaten op regionaal of sectoraal niveau vastgesteld. Deze waarden weerspiegelen de maximale opbrengsten, de teeltarealen of de aantallen dieren die in de beoogde regio's of sectoren zijn bereikt in ten minste een van de vijf jaren die voorafgaan aan het in artikel 53, lid 1, van die verordening bedoelde besluit.

▼M3

De jaarlijkse betaling wordt uitgedrukt als het steunbedrag per eenheid. Het kan gaan om een van de volgende bedragen of, wanneer het voor steun in aanmerking komende areaal of aantal dieren niet groter is dan het vastgestelde areaal of aantal dieren als bedoeld in de eerste alinea van dit lid, een bedrag dat daartussenin ligt:

a) de verhouding tussen het overeenkomstig bijlage I, punt 3, i), bij de onderhavige verordening gemelde bedrag dat is vastgesteld voor de financiering van de maatregel, en het in het betrokken jaar voor de steun in aanmerking komende areaal of aantal dieren;

▼M3

b) de verhouding tussen het overeenkomstig bijlage I, punt 3, i), bij de onderhavige verordening gemelde bedrag dat is vastgesteld voor de financiering van de maatregel, en het vastgestelde areaal of aantal dieren als bedoeld in de eerste alinea van dit lid.

▼M4

Onverminderd artikel 52, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 kunnen de lidstaten besluiten voor de in de tweede alinea van dit lid bedoelde steunbedragen per eenheid gebruik te maken van gedifferentieerde bedragen per eenheid voor bepaalde categorieën van landbouwers of op het niveau van de landbouwbedrijven, teneinde rekening te houden met schaalvoordelen als gevolg van de omvang van de productiestructuren in de beoogde specifieke soort landbouw of specifieke landbouwsector of, indien de maatregel gericht is op een regio of een hele sector, in de betrokken regio of sector. Artikel 67, lid 1, van deze verordening is van overeenkomstige toepassing op de melding van die besluiten.

▼B

3. Wanneer de gekoppelde steunmaatregel betrekking heeft op de oliehoudende zaden als genoemd in de bijlage bij het memorandum van overeenstemming betreffende oliehoudende zaden tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika in het kader van de GATT mag het totaal van de te steunen maximumarealen, zoals gemeld door de lidstaten, niet hoger zijn dan een maximumareaal op het niveau van de Unie, zulks met het oog op de nakoming van haar internationale verbintenissen.

Wanneer het in de eerste alinea bedoelde maximumareaal wordt overschreden, passen de betrokken lidstaten het gemelde areaal aan door een verlagingscoëfficiënt toe te passen die voortvloeit uit de verhouding tussen het maximumareaal en het totaal van de arealen die voor steun ten bate van de in de eerste alinea bedoelde oliehoudende zaden zijn gemeld.

De Commissie stelt de in de tweede alinea bedoelde verlagingscoëfficiënt vast middels uitvoeringshandelingen die worden vastgesteld zonder toepassing van de in artikel 71, lid 2 of lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde procedure.

4. Wanneer de gekoppelde steunmaatregel betrekking heeft op runderen en/of schapen en geiten, stellen de lidstaten als een van de subsidiabiliteitsvoorwaarden vast dat de eisen inzake identificatie en registratie van dieren waarin respectievelijk Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad ([1]) en Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad ([2]) voorzien, in acht moeten worden genomen.

▼M1

Onverminderd andere subsidiabiliteitsvoorwaarden wordt er evenwel van uitgegaan dat een dier eveneens in aanmerking komt voor steun wanneer de in de eerste alinea bedoelde identificatie- en registratievoorschriften uiterlijk op een door de lidstaat vast te stellen datum zijn nageleefd, waarbij deze datum niet later is dan:

([1]) Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad (PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1).

([2]) Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG (PB L 5 van 9.1.2004, blz. 8).

▼M1

a) indien een aanhoudperiode van toepassing is, de eerste dag van de aanhoudperiode van het dier;

b) indien geen aanhoudperiode van toepassing is, een datum die is bepaald op basis van objectieve criteria en die in overeenstemming is met de desbetreffende overeenkomstig bijlage I aangemelde maatregel.

Uiterlijk op 15 september 2015 stellen de lidstaten de Commissie in kennis van de in de tweede alinea bedoelde data.

▼B

5. De lidstaten kunnen geen areaalgebonden gekoppelde steun verlenen voor arealen die geen subsidiabele arealen in de zin van artikel 32, lid 2, lid 3 of lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 zijn. Wanneer lidstaten gekoppelde steun voor hennep verlenen, is de in artikel 32, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en in artikel 9 van de onderhavige bedoelde voorwaarde van toepassing.

▼M2

Artikel 53 bis

Overdracht van middelen tussen maatregelen

1. Onverminderd de voorschriften van titel IV, hoofdstuk 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 kunnen de lidstaten besluiten de overeenkomstig bijlage I, punt 3, onder i), bij deze verordening gemelde bedragen te gebruiken voor de financiering van een of meer andere steunmaatregelen in het kader van titel IV, hoofdstuk 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 in hetzelfde aanvraagjaar.

Een overdracht van middelen tussen steunmaatregelen mag niet als gevolg hebben dat een steunmaatregel die overeenkomstig artikel 54 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en artikel 67, leden 1 en 2, van de onderhavige verordening bij de Commissie is gemeld, inhoudsloos wordt.

▼M4

2. Indien het areaal of het aantal dieren dat subsidiabel is in het kader van een maatregel voor vrijwillige gekoppelde steun, in het betrokken aanvraagjaar gelijk is aan of groter is dan het areaal of aantal dieren als bedoeld in artikel 52, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en als gemeld overeenkomstig bijlage I, punt 3, onder j), bij de onderhavige verordening, komt die steunmaatregel niet in aanmerking voor een overdracht van middelen uit andere steunmaatregelen.

3. Indien het areaal of het aantal dieren dat subsidiabel is in het kader van een maatregel voor vrijwillige gekoppelde steun, in het betrokken aanvraagjaar kleiner is dan het areaal of aantal dieren als bedoeld in artikel 52, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en als gemeld overeenkomstig bijlage I, punt 3, onder j), bij de onderhavige verordening, mag een overdracht van middelen niet tot gevolg hebben dat het bedrag per eenheid lager ligt dan de verhouding tussen het overeenkomstig punt 3), onder i), van die bijlage gemelde, voor de financiering vastgestelde bedrag en het in artikel 52, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde areaal of aantal dieren.

▼M2

4. Wanneer de lidstaten gekoppelde steun voor eiwithoudende gewassen verlenen en gebruikmaken van de bij artikel 53, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 geboden mogelijkheid, mag een overdracht van middelen niet tot gevolg hebben dat de voor eiwithoudende gewassen beschikbare steun minder bedraagt dan 2 % van het in bijlage II bij die verordening vermelde jaarlijkse nationale maximum.

▼M2

5. Een besluit tot overdracht van middelen tussen steunmaatregelen wordt genomen vóór de datum van de eerste betaling of voorschotbetaling aan de landbouwers in het kader van de vrijwillige gekoppelde steun. Met betrekking tot overdrachten van en naar maatregelen waarvoor nog geen betaling is verricht, kan dat besluit echter na die datum worden genomen, maar niet na:

a) de laatste dag van de maand waarin de eerste betaling of voorschotbetaling in het kader van de vrijwillige gekoppelde steun aan de landbouwers wordt verricht;

b) 30 november wanneer die eerste betaling of voorschotbetaling wordt verricht in de periode van 16 tot en met 31 oktober.

6. De bevoegde autoriteit van een lidstaat die voornemens is een besluit tot overdracht van middelen tussen steunmaatregelen te nemen, informeert de landbouwers vóór de startdatum van de aanvraagperiode over een mogelijke overdracht.

▼B

Artikel 54

Consistentie en cumulatie van de steun

1. Voor de toepassing van artikel 52, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 worden de maatregelen van Verordening (EU) nr. 1305/2013 en Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad ([1]) beschouwd als „andere maatregelen en beleidslijnen van de Unie”.

2. De lidstaten zorgen voor consistentie tussen:

a) gekoppelde steunmaatregelen en in het kader van andere maatregelen en beleidslijnen van de Unie uitgevoerde maatregelen;

b) verschillende gekoppelde steunmaatregelen;

c) gekoppelde steunmaatregelen en uit staatssteun gefinancierde maatregelen.

De lidstaten zorgen ervoor dat gekoppelde steunmaatregelen de goede werking van andere in de eerste alinea bedoelde maatregelen niet verstoren.

▼M2

3. Wanneer krachtens een bepaalde gekoppelde steunmaatregel verleende steun ook kan worden verleend krachtens een andere gekoppelde steunmaatregel of krachtens een in het kader van andere maatregelen en beleidslijnen van de Unie uitgevoerde maatregel, zorgen de lidstaten ervoor dat de betrokken landbouwer per overeenkomstig artikel 52, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 beoogde sector, regio, specifieke soort landbouw of specifieke landbouwsector, slechts krachtens een van deze maatregelen steun kan ontvangen voor de in artikel 52, lid 5, van die verordening bedoelde doelstelling.

([1]) Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/01 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671).

▼B

Artikel 55

Criteria voor goedkeuring door de Commissie

1. Voor de toepassing van artikel 55, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 is sprake van een gebrek aan alternatieven, indien:

a) in de beoogde regio of sector geen andere teelt kan worden toegepast dan die waarvoor de gekoppelde steunmaatregel geldt, of de voortzetting van de betrokken teelt aanzienlijke veranderingen in de productiestructuren vergt, of

b) de mogelijkheid tot overschakeling naar een andere teelt ernstig wordt beperkt vanwege een gebrek aan voor die teelt geschikte grond of infrastructuur, vanwege een opeenvolgende forse daling van het aantal bedrijven, vanwege de met de overschakeling gepaard gaande investeringen of om vergelijkbare redenen.

2. Voor de toepassing van artikel 55, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 moet voor een stabiele voorziening van de lokale verwerkende industrie worden gezorgd indien wordt verwacht dat een opschorting of daling van de productie in de beoogde regio of sector een negatieve invloed zal hebben op de activiteit en de economische levensvatbaarheid daarvan of op de werkgelegenheid in de ondernemingen verderop in de keten die grotendeels op deze productie zijn aangewezen, zoals verwerkers van grondstoffen, slachthuizen of levensmiddelenbedrijven. Dergelijke ondernemingen die verderop in de keten actief zijn, moeten in de betrokken regio gevestigd zijn of moeten voor de voortzetting van hun activiteit sterk afhankelijk zijn van de sector.

3. Voor de toepassing van artikel 55, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 is sprake van voortdurende verstoringen op de desbetreffende markt indien landbouwers in de beoogde regio of sector economische verliezen lijden, met name vanwege verontreiniging, besmetting of degradatie van de kwaliteit van het milieu als gevolg van een specifieke gebeurtenis met een beperkte geografische uitwerking.

4. Bij de beoordeling van het niveau van de gekoppelde steun dat voortvloeit uit de door de lidstaten voor goedkeuring gemelde maatregelen, houdt de Commissie rekening met het niveau van de gekoppelde rechtstreekse betalingen die zijn toegekend tijdens ten minste een jaar van de referentieperiode 2010-2014 als bedoeld in artikel 53, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

AFDELING 2

Gewasspecifieke betaling voor katoen

Artikel 56

Verlening van een vergunning voor landbouwgrond met het oog op de productie van katoen

De lidstaten stellen objectieve criteria vast voor de verlening van een vergunning voor landbouwgrond overeenkomstig artikel 57, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

Deze criteria zijn gebaseerd op een of meer van de volgende elementen:

a) de landbouweconomie van de regio's waarvoor de productie van katoen belangrijk is;

▼B

b) de bodem- en klimaatgesteldheid op de betrokken arealen;

c) het irrigatiewaterbeheer;

d) milieuvriendelijke vruchtwisselings- en teeltmethoden.

Artikel 57

Verlening van een vergunning voor rassen voor inzaai

Met het oog op de toepassing van artikel 57, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 verlenen de lidstaten een vergunning voor op de behoeften van de markt afgestemde rassen die zijn ingeschreven in de in Richtlijn 2002/53/EG bedoelde gemeenschappelijke rassenlijst van landbouwgewassen.

Artikel 58

Subsidiabiliteitseisen

De in artikel 57, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde arealen worden ingezaaid met het oog op een minimale gewasdichtheid die door de lidstaat wordt vastgesteld op basis van de bodem- en klimaatgesteldheid en, in voorkomend geval, de specifieke regionale kenmerken.

Artikel 59

Agronomische praktijken

De lidstaten kunnen specifieke voorschriften vaststellen inzake de agronomische praktijken die nodig zijn om het gewas in normale teeltomstandigheden te verbouwen en te oogsten.

Artikel 60

Erkenning van brancheorganisaties

1. De lidstaten verlenen jaarlijks voor een periode van een jaar die uiterlijk op 1 maart ingaat, een erkenning aan in artikel 59, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde brancheorganisaties die een aanvraag indienen om een dergelijke erkende organisatie te worden, en die:

a) een door de lidstaat vastgesteld totaal areaal van ten minste 4 000 ha bestrijken dat voldoet aan de in artikel 56 van de onderhavige verordening genoemde criteria voor de verlening van een vergunning,

b) ten minste een egreneringsbedrijf omvatten, en

c) overeenkomstig de nationale en de EU-regelgeving voorschriften inzake de interne werking hebben vastgesteld, met name inzake lidmaatschapsvoorwaarden en ledenbijdragen.

2. Wanneer wordt geconstateerd dat een erkende brancheorganisatie de in lid 1 bedoelde erkenningscriteria niet in acht neemt, trekt de lidstaat de erkenning in tenzij de niet-inachtneming van de betrokken criteria wordt verholpen. lidstaten die voornemens zijn de erkenning in te trekken, delen dat aan de brancheorganisatie mee onder vermelding van de redenen voor de intrekking. De lidstaat stelt de brancheorganisatie in de gelegenheid om binnen een bepaalde termijn haar opmerkingen in te dienen.

▼B

Landbouwers die zijn aangesloten bij een erkende brancheorganisatie waarvan de erkenning overeenkomstig de eerste alinea van dit lid wordt ingetrokken, verliezen hun recht op de in artikel 60, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bepaalde verhoging van de steun.

Artikel 61

Verplichtingen van de producenten

1. Een producent mag bij slechts een in artikel 59, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde erkende brancheorganisatie zijn aangesloten.

2. Een producent die bij een erkende brancheorganisatie is aangesloten, levert zijn katoenproductie uitsluitend aan een egreneringsbedrijf dat tot diezelfde organisatie behoort.

3. Producenten zijn op vrijwillige basis lid van een erkende brancheorganisatie.

HOOFDSTUK 6

MELDINGEN

Artikel 62

Meldingen inzake de definities en daarmee verband houdende bepalingen

De lidstaten melden overeenkomstig artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 genomen besluiten uiterlijk op 31 januari 2015 aan de Commissie. Deze meldingen bevatten de tekst van die besluiten, de motivering en de objectieve criteria op basis waarvan het besluit is genomen.

Artikel 63

Meldingen inzake de verlagingscoëfficiënt als bedoeld in artikel 32, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013

De betrokken lidstaten melden de Commissie uiterlijk op 31 januari 2015 uit hoofde van artikel 8 genomen besluiten. Deze meldingen bevatten de tekst van die besluiten, de motivering ervan en de objectieve criteria op basis waarvan het besluit is genomen.

Artikel 64

Meldingen inzake de basisbetaling

1. Aan de Commissie gerichte meldingen van besluiten die de lidstaten overeenkomstig artikel 22, leden 2 en 3, artikel 24, lid 10, artikel 29 en artikel 40, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 hebben genomen, bevatten de tekst van die besluiten. Bovendien worden overeenkomstig artikel 24, lid 10, artikel 29 en artikel 40, lid 4, genomen besluiten in voorkomend geval gemotiveerd.

▼B

Aan de Commissie gerichte meldingen van besluiten die de lidstaten overeenkomstig artikel 23, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 hebben genomen, bevatten de tekst van die besluiten, de motivering ervan en de objectieve criteria op basis waarvan die besluiten zijn genomen, en met name de criteria voor de vaststelling van de regio's uit hoofde van artikel 23, lid 1, van die verordening, de criteria voor de verdeling van de nationale maxima over de regio's uit hoofde van artikel 23, lid 2, van die verordening en de criteria voor eventuele progressieve wijzigingen uit hoofde van artikel 23, lid 3, van die verordening.

2. Lidstaten die besluiten gebruik te maken van de opties als bedoeld in artikel 30, lid 7 en lid 11, onder b), artikel 32, lid 3, onder b), en lid 5, en artikel 36, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 melden de Commissie uiterlijk op 31 januari van het eerste jaar van toepassing van de betrokken besluiten de tekst van die besluiten, de motivering ervan en, in voorkomend geval, de objectieve criteria op basis waarvan die besluiten zijn genomen.

Bij een herziening van een besluit als bedoeld in artikel 30, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, wordt de in de eerste alinea van het onderhavige lid bedoelde informatie uiterlijk op 31 januari van het eerste jaar van toepassing van het herziene besluit aan de Commissie gemeld.

3. Lidstaten die besluiten gebruik te maken van de in artikel 34, leden 3 en 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde optie, melden hun besluit uiterlijk op 31 januari van het eerste jaar van toepassing van dat besluit aan de Commissie

4. Lidstaten die besluiten gebruik te maken van de opties als bedoeld in artikel 39, lid 1, en artikel 40, leden 2 en 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, melden de Commissie uiterlijk op 31 juli van het jaar voorafgaande aan het eerste jaar van toepassing van het betrokken besluit de tekst van dat besluit, de motivering ervan en, in voorkomend geval, de objectieve criteria op basis waarvan het besluit is genomen.

▼M3

_____

▼B

Artikel 65

Meldingen inzake de vergroening

1. De lidstaten melden de volgende informatie aan de Commissie:

a) uiterlijk op 15 december 2014:

i) in voorkomend geval, hun besluit om de in artikel 43, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde betaling te berekenen overeenkomstig de derde alinea van dat lid;

▼B

ii) in voorkomend geval, hun besluit om andere kwetsbare gebieden blijvend grasland als bedoeld in artikel 45, lid 1, tweede alinea van Verordening (EU) nr. 1307/2013, aan te wijzen;

iii) in voorkomend geval, hun besluit om de in artikel 43, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde betaling op regionaal niveau toe te passen overeenkomstig artikel 47, lid 2, tweede alinea, van die verordening;

b) uiterlijk op 15 december van het betrokken jaar, het besluit om nieuwe arealen ecologisch kwetsbaar blijvend grasland aan te wijzen als bedoeld in artikel 41, tweede alinea, van de onderhavige verordening;

c) uiterlijk op 15 december van elk jaar, voor het betrokken aanvraagjaar:

i) het totale aantal landbouwers dat ten minste een vergroeningsverplichting als bedoeld in artikel 43, leden 2 en 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 moet toepassen, alsmede het door die landbouwers aangegeven totale aantal hectaren;

▼M3

ii) het totale aantal landbouwers dat van een of meer vergroeningspraktijken is vrijgesteld, het aantal landbouwers dat van alle praktijken is vrijgesteld omdat zij aan Verordening (EG) nr. 834/2007 voldoen, het aantal landbouwers dat aan de regeling voor kleine landbouwers deelneemt, het aantal landbouwers dat van de gewasdiversificatieverplichting is vrijgesteld, en het aantal landbouwers dat van de verplichting tot het hebben van ecologisch aandachtsgebied is vrijgesteld, alsmede het respectieve door die landbouwers aangegeven aantal hectaren;

▼B

iii) het totale aantal landbouwers dat gelijkwaardige maatregelen toepast, uitgesplitst naar landbouwers die de gelijkwaardigheid als bedoeld in artikel 43, lid 3, onder a) dan wel onder b), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toepassen, alsmede het respectieve door die landbouwers aangegeven aantal hectaren;

iv) het totale aantal landbouwers waarop de gewasdiversificatieverplichting van toepassing is, uitgesplitst naar landbouwers voor wie de gewasdiversificatie hetzij twee, hetzij drie gewassen betreft, alsmede het respectieve aantal door die landbouwers aangegeven hectaren bouwland;

v) het totale aantal landbouwers dat in aanmerking is genomen voor de berekening van de verhouding arealen blijvend grasland/totaal landbouwareaal en het door die landbouwers aangegeven totale aantal hectaren blijvend grasland;

▼M3

vi) het totale aantal landbouwers dat ecologisch kwetsbaar blijvend grasland aangeeft, het totale aantal door die landbouwers aangegeven hectaren ecologisch kwetsbaar blijvend grasland, het totale aantal hectaren aangewezen ecologisch kwetsbaar blijvend grasland en het totale aantal hectaren blijvend grasland op areaal dat onder de Richtlijnen 92/43/EEG of 2009/147/EG valt;

▼B

vii) het totale aantal landbouwers waarop de verplichting tot het hebben van ecologisch aandachtsgebied van toepassing is, het door die landbouwers aangegeven totale aantal hectaren bouwland, en het totale aantal hectaren dat vóór toepassing van de wegingsfactoren als ecologisch aandachtsgebied is aangegeven, uitgesplitst naar soort ecologisch aandachtsgebied, als vermeld in artikel 46, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013;

viii) het totale aantal landbouwers dat de verplichting tot het hebben van ecologisch aandachtsgebied op regionaal of op collectief niveau ten uitvoer legt, alsmede het door die landbouwers aangegeven totale aantal hectaren bouwland;

d) uiterlijk op 15 december van elk jaar, de referentieverhouding en de jaarlijkse verhouding tussen de arealen blijvend grasland en het totale landbouwareaal, alsmede informatie over de verplichtingen die overeenkomstig artikel 45, lid 2, vijfde alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en artikel 44 van de onderhavige verordening op bedrijfsniveau zijn vastgesteld;

▼M3

e) uiterlijk op 1 augustus van elk jaar, de periode die in aanmerking moet worden genomen voor de berekening van het aandeel van de verschillende gewassen overeenkomstig artikel 40, lid 1, van deze verordening, alsmede het geografische niveau waarop die periode is vastgesteld.

▼B

2. In de melding die de lidstaten op grond van artikel 46, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 uiterlijk op 1 augustus 2014 doen, delen zij de volgende informatie aan de Commissie mee:

a) hun besluit welke arealen zoals omschreven in artikel 46, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, als ecologisch aandachtsgebied zijn aangemerkt, en daarnaast, uiterlijk op 1 oktober 2014, de tekst van dat besluit, alsmede informatie over de voorwaarden die in het kader van het door de betrokken lidstaat genomen besluit voor die arealen gelden;

b) nadere informatie over het gebruik van de in artikel 46, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde omzettings- en wegingsfactoren.

3. In de melding die de lidstaten op grond van artikel 46, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 uiterlijk op 1 augustus van het jaar voorafgaand aan de eerste toepassing van het betrokken besluit aan de Commissie doen, delen zij de volgende informatie aan de Commissie mee:

a) voor lidstaten die opteren voor de regionale tenuitvoerlegging als bedoeld in artikel 46, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, informatie over de omschrijving van de regio's, de aanwijzing van arealen, de voor de toepassing van artikel 46, lid 4, van de onderhavige verordening geselecteerde arealen, en informatie waarin wordt toegelicht op welke wijze deze regionale tenuitvoerlegging de tenuitvoerlegging van het Uniebeleid inzake milieu, klimaat en biodiversiteit ondersteunt;

▼B

b) lidstaten die besluiten een in artikel 46, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde collectieve tenuitvoerlegging toe te staan, voegen in voorkomend geval informatie bij over de aanwijzing van arealen en de voor de toepassing van artikel 47, lid 3, van de onderhavige verordening geselecteerde arealen.

4. In de melding die de lidstaten op grond van artikel 46, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 uiterlijk op 1 augustus van het jaar voorafgaand aan de eerste toepassing van het betrokken besluit aan de Commissie doen, delen de lidstaten die aan de voorwaarden van artikel 46, lid 7, van die verordening voldoen en die besluiten de in die bepaling bedoelde vrijstelling toe te passen, de tekst van dat besluit aan de Commissie mee, alsmede de gegevens en de berekeningen waaruit blijkt dat alle in artikel 46, lid 7, van die verordening bedoelde vrijstellingsvoorwaarden zijn vervuld.

De eerste alinea is van overeenkomstige toepassing op besluiten om de in artikel 46, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde vrijstelling verder toe te passen en de periode van drie jaar overeenkomstig artikel 48, lid 3, van de onderhavige verordening te verlengen.

De lidstaten stellen de Commissie onmiddellijk in kennis van wijzigingen in de toepassing van de in artikel 46, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde vrijstelling.

Artikel 66

Meldingen inzake de betaling voor jonge landbouwers

1. Lidstaten die besluiten om artikel 50, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toe te passen voor de berekening van de betaling voor jonge landbouwers, melden uiterlijk op 31 januari 2015 aan de Commissie welke methode zij voor de berekening van de betaling hebben gekozen, alsmede het overeenkomstig artikel 50, lid 9, van die verordening vastgestelde maximum.

2. Lidstaten die besluiten om subsidiabiliteitscriteria overeenkomstig artikel 50, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vast te stellen of de berekeningsmethode van artikel 50, lid 10, van die verordening toe te passen, melden het betrokken besluit uiterlijk op 31 januari 2015 aan de Commissie.

3. Lidstaten die besluiten gebruik te maken van de in artikel 50, lid 10, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde mogelijkheid om het bepaalde aantal hectaren te herberekenen, moeten dit besluit uiterlijk op 1 augustus van het jaar waarvoor deze herberekening zou gelden, aan de Commissie melden, samen met een motivering ervan en de objectieve criteria op basis waarvan het besluit is genomen.

▼M2

4. Elk besluit dat is genomen op grond van artikel 49, lid 1 bis, wordt uiterlijk 15 dagen na de datum waarop het besluit is genomen, door de lidstaten aan de Commissie gemeld.

▼B

Artikel 67

Meldingen inzake de vrijwillige gekoppelde steun

1. De in artikel 54, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde meldingen bevatten de in bijlage I bij de onderhavige verordening vermelde informatie-elementen.

▼M3

_____

▼M2

3. Uiterlijk op de eerste dag van de maand volgende op die waarin de eerste betaling of voorschotbetaling in het kader van de vrijwillige gekoppelde steun aan de landbouwers is verricht, melden de lidstaten de Commissie elk op grond van artikel 53 bis, lid 1, genomen besluit. Als die betaling echter is verricht in de periode van 16 tot en met 31 oktober, vindt die melding uiterlijk op 1 december plaats. De melding bevat:

a) een lijst van de betrokken maatregelen en de overgedragen bedragen;

b) voor alle betrokken maatregelen de in het betrokken aanvraagjaar subsidiabele arealen en aantallen dieren na alle controles van de ingediende aanvragen;

▼M4

c) voor elke betrokken maatregel een motivering dat de overdracht strookt met de productiebeperkende aard van de regeling als bedoeld in artikel 52, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en dat de overeenkomstig artikel 54 van die verordening en de leden 1 en 2 van het onderhavige artikel aan de Commissie gemelde besluiten niet inhoudsloos worden.

▼B

Artikel 68

Meldingen inzake de minimumvereisten voor het ontvangen van rechtstreekse betalingen

De lidstaten melden een overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 genomen besluit uiterlijk op 1 augustus 2014 aan de Commissie.

Artikel 69

Meldingen inzake de herverdelingsbetaling

Lidstaten die besluiten de in titel III, hoofdstuk 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde herverdelingsbetaling toe te kennen, melden krachtens artikel 41, lid 1, tweede alinea, van die verordening de tekst van dat besluit, alsmede de gegevens en motivering betreffende de berekening van de herverdelingsbetaling en, in voorkomend geval, informatie over regionale toepassing op grond van artikel 41, lid 2, van die verordening en over gradatie in het aantal hectaren op grond van artikel 41, lid 5, van die verordening.

▼B

Artikel 70

Meldingen inzake de betaling voor gebieden met natuurlijke beperkingen

Lidstaten die besluiten de in titel III, hoofdstuk 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde betaling voor gebieden met natuurlijke beperkingen toe te kennen, melden een overeenkomstig artikel 48 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 genomen besluit uiterlijk op 1 augustus 2014 aan de Commissie. Deze melding bevat de tekst van dat besluit, alsmede, in voorkomend geval, informatie over beperking van de betalingen tot bepaalde gebieden als bedoeld in artikel 48, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, over toepassing van de maxima als bedoeld in artikel 48, lid 4, van die verordening en over regionale toepassing als bedoeld in artikel 48, lid 5, van die verordening.

Artikel 71

Meldingen inzake de regeling voor kleine landbouwers

Lidstaten die besluiten de in titel V van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde regeling voor kleine landbouwers toe te passen, melden een overeenkomstig die titel genomen besluit uiterlijk op 1 augustus 2014 aan de Commissie.

Deze melding bevat de tekst van het betrokken besluit, met inbegrip van de eventuele automatische opneming van landbouwers overeenkomstig artikel 62, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en de berekening van de betaling overeenkomstig artikel 63 van die verordening.

De lidstaten melden het in artikel 65, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde besluit over financiering onverwijld en niet later dan 1 december van het kalenderjaar waarop de betaling betrekking heeft, aan de Commissie.

Artikel 72

Toepassing van artikel 8, lid 1, artikel 41, lid 4, of artikel 52, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 op leden van een rechtspersoon of een groep rechtspersonen

Lidstaten die besluiten artikel, 8, lid 4, artikel 41, lid 8, of artikel 52, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 toe te passen, melden de tekst van die besluiten uiterlijk op 1 augustus 2014 aan de Commissie.

Artikel 73

Lineaire verlaging van de betalingen

Lidstaten die een in artikel 7, lid 1, tweede alinea, artikel 51, lid 2, of artikel 65, lid 2, onder c), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 bedoelde lineaire verlaging toepassen, melden het toegepaste verlagingspercentage onverwijld en niet later dan 30 juni van het jaar na het kalenderjaar waarin de lineair verlaagde rechtstreekse betalingen zijn aangevraagd, aan de Commissie.

▼B

Artikel 74

Verzoek om informatie over door de lidstaten genomen maatregelen

Wanneer dat nodig is voor een correcte toepassing van Verordening (EU) nr. 1307/2013 of de onderhavige verordening, kan de Commissie de lidstaten verzoeken nadere informatie te verstrekken over door hen genomen maatregelen ter uitvoering van Verordening (EU) nr. 1307/2013 of van voorschriften die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld.

Artikel 75

Verslagen

1. Wanneer Bulgarije of Roemenië besluiten aanvullende nationale rechtstreekse betalingen in te voeren overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) nr. 1307/2013, dienen zij uiterlijk op 30 juni 2016 een verslag in bij de Commissie. Dit verslag bevat voor elke aanvullende nationale rechtstreekse betaling het aantal begunstigen, het totaalbedrag van de toegekende aanvullende nationale rechtstreekse betaling, het aantal hectaren waarvoor de betaling is toegekend, en het niveau van de betaling, voor zover van toepassing.

2. Lidstaten die besluiten overeenkomstig artikel 37, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 nationale overgangssteun te verlenen, dienen uiterlijk op 15 september van het jaar na de tenuitvoerlegging van die nationale overgangssteun een jaarverslag in bij de Commissie. Dit verslag bevat voor elke sector het aantal begunstigden, het bedrag van de verleende nationale overgangssteun, het aantal hectaren, het aantal dieren of andere eenheden waarvoor die steun is verleend en het niveau van de steun, voor zover van toepassing.

Artikel 76

Melding van besluiten die voortvloeien uit een herziening

Indien een aan de Commissie overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1307/2013 of de onderhavige verordening gemeld besluit wordt herzien, wordt het uit die herziening voortvloeiende besluit uiterlijk vier weken nadat het is genomen, aan de Commissie gemeld, tenzij in Verordening (EU) nr. 1307/2013 een andere termijn voor dergelijke meldingen is bepaald.

Deze melding bevat de tekst van het besluit en een motivering ervan en de objectieve criteria die als basis voor het betrokken besluit hebben gediend, voor zover relevant.

HOOFDSTUK 7

WIJZIGING, INTREKKING EN INWERKINGTREDING

Artikel 77

Wijziging van Verordening (EU) nr. 1307/2013

Bijlage X bij Verordening (EU) nr. 1307/2013 wordt vervangen door bijlage II bij de onderhavige verordening.

▼B

Artikel 78

Intrekking

De Verordeningen (EG) nr. 1120/2009 en (EG) nr. 1121/2009 worden ingetrokken.

Zij blijven evenwel van toepassing voor de steunaanvragen die op de kalenderjaren vóór kalenderjaar 2015 betrekking hebben.

Artikel 79

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is van toepassing op steunaanvragen die betrekking hebben op de kalenderjaren na kalenderjaar 2014.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

▼**M4**

BIJLAGE I

Overeenkomstig artikel 67, lid 1, aan de Commissie te verstrekken informatie

Deze informatie omvat:

1. voor elk jaar tot en met 2020 het betrokken percentage van het nationale maximum als bedoeld in artikel 53 van Verordening (EU) nr. 1307/2013;

2. de titel van elke steunmaatregel;

3. een beschrijving van elke steunmaatregel, met ten minste de volgende informatie:

   a) de beoogde regio of sector;

   b) de geselecteerde specifieke soorten landbouw en/of specifieke landbouwsectoren en een beschrijving van de ondervonden problemen, alsook, waar van toepassing, de door de lidstaten vastgelegde criteria om de in artikel 52, lid 1, van deze verordening bedoelde regio's vast te stellen;

   c) het betrokken economische, sociale of ecologische belang;

   d) elke toepassing van de afwijking als bedoeld in artikel 52, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1307/2013;

   e) de looptijd;

   f) de geldende subsidiabiliteitsvoorwaarden;

   g) voor lidstaten die artikel 53, lid 2, derde alinea, van deze verordening toepassen: de criteria die overeenkomstig die alinea zijn toegepast voor de invoering van elk gedifferentieerd bedrag per eenheid;

   h) het (de) geraamde steunbedrag(en) per eenheid, berekend overeenkomstig artikel 53, lid 2, derde alinea, van deze verordening;

   i) het voor de financiering vastgestelde bedrag;

   j) de vaste arealen en opbrengsten of het vaste aantal dieren als bedoeld in artikel 52, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013;

   k) in voorkomend geval, het maximumareaal dat is vastgesteld voor de tenuitvoerlegging van de steun voor oliehoudende zaden als bedoeld in artikel 53, lid 3, van deze verordening;

   l) bestaande maatregelen die op grond van andere uniale steunmaatregelen of uit staatssteun gefinancierde maatregelen worden toegepast in dezelfde regio of sector als de gekoppelde steunmaatregel en, in voorkomend geval, de criteria en administratieve voorschriften die overeenkomstig artikel 52, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 moeten voorkomen dat steun voor de aanpak van eenzelfde probleem als bedoeld in artikel 52, lid 3, van die verordening ook wordt verleend op grond van andere uniale steunregelingen;

4. in voorkomend geval, een uitgebreide beschrijving van de bijzondere situatie in de beoogde regio of sector en van de kenmerken van de specifieke soorten landbouw of specifieke landbouwsectoren, waardoor het in artikel 53, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 genoemde percentage ontoereikend is om iets aan de vastgestelde problemen te doen, en een verhoging van het steunniveau overeenkomstig artikel 54, lid 2, van die verordening gerechtvaardigd is;

5. in voorkomend geval, informatie waaruit het bestaan van een van de behoeften als bedoeld in artikel 55, lid 1, onder a), b), c) of d), van Verordening (EU) nr. 1307/2013 blijkt.

▼B

BIJLAGE II

„BIJLAGE X

Omzettings- en wegingsfactoren als bedoeld in artikel 46, lid 3 (*)

Elementen	Omzettingsfactor (m/boom per m^2)	Wegingsfactor	Ecologisch aandachtsgebied (bij toepassing van beide factoren)
Braakliggend land (per 1 m^2)	n.v.t.	1	1 m^2
Terrassen (per 1 m)	2	1	2 m^2
Landschapselementen			
Heggen/houtwallen (per 1 m)	5	2	10 m^2
Geïsoleerde boom (per boom)	20	1,5	30 m^2
Bomen in een rij (per 1 m)	5	2	10 m^2
Groepen bomen/Boomgroepen in het veld (per 1 m^2)	n.v.t.	1,5	1,5 m^2
Akkerrand (per 1 m)	6	1,5	9 m^2
Vijvers (per 1 m^2)	n.v.t.	1,5	1,5 m^2
Sloten (per 1 m)	3	2	6 m^2
Traditionele stenen muren (per 1 m)	1	1	1 m^2
Andere elementen die hierboven niet zijn vermeld, maar in het kader van GLMC 7, RBE 2 of RBE 3 zijn beschermd (per 1 m^2)	n.v.t.	1	1 m^2
Bufferstroken (per 1 m)	6	1,5	9 m^2
Hectaren onder boslandbouw (per 1 m^2)	n.v.t.	1	1 m^2
Stroken subsidiabele hectaren langs bosranden (per 1 m)			
Zonder productie	6	1,5	9 m^2
Met productie	6	0,3	1,8 m^2
Areaal met hakhout met korte omlooptijd (per 1 m^2)	n.v.t.	0,3	0,3 m^2
Beboste gebieden als bedoeld in artikel 32, lid 2, onder b), ii) (per m^2)	n.v.t.	1	1 m^2
Arealen met vanggewassen of groenbedekking (per 1 m^2)	n.v.t.	0,3	0,3 m^2
Arealen met stikstofbindende gewassen (per 1 m^2)	n.v.t.	0,3	0,3 m^2

(*) Enkel voor de berekening van het in artikel 46, lid 1, van de onderhavige verordening bedoelde ecologische aandachtsgebied van een bedrijf zijn de omzettings- en wegingsfactoren ook van toepassing op elementen die vallen onder de in bijlage IX, deel III, bedoelde gelijkwaardige praktijken en die dezelfde zijn als de in de onderhavige bijlage en in artikel 45 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 639/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die Verordening gepreciseerde elementen (PB L 181van 20.6.2014, blz. 1).”

▼M3

BIJLAGE III

Methode van de Unie voor de kwantitatieve bepaling van het gehalte aan Δ9-tetrahydrocannabinol in henneprassen

1. **Toepassingsgebied**

Het doel van de in deze bijlage vastgestelde methode is de bepaling van het gehalte aan Δ9-tetrahydrocannabinol (hierna „THC" genoemd) van henneprassen (*Cannabis sativa* L.). Al naargelang van het geval wordt procedure A of B gevolgd, zoals beschreven in deze bijlage.

De methode berust op de kwantitatieve bepaling van THC door middel van gaschromatografie na extractie met een oplosmiddel.

1.1. *Procedure A*

Procedure A wordt gebruikt voor de controle op de productie van hennep als bedoeld in artikel 32, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en artikel 30, onder g), van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 809/2014 van de Commissie ([1]).

1.2. *Procedure B*

Procedure B wordt gebruikt in de gevallen als bedoeld in artikel 36, lid 6, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 809/2014.

2. **Bemonstering**

2.1. *Monsters*

De monsters worden overdag genomen en hierbij wordt een systematische route gevolgd zodat een representatieve steekproef van het perceel verkregen wordt; daarbij wordt de rand van het perceel niet bemonsterd.

2.1.1. Procedure A: uit een populatie van een bepaald hennepras wordt van elke geselecteerde plant een stuk van 30 cm met ten minste één vrouwelijke bloemtop genomen. De bemonstering wordt uitgevoerd in de periode tussen twintig dagen na het begin van de bloei en tien dagen na het einde van de bloei.

De lidstaat kan toestaan dat monsters worden genomen in de periode tussen het begin van de bloei en twintig dagen na het begin van de bloei, op voorwaarde dat voor elk geteeld ras overeenkomstig de eerste alinea andere representatieve monsters worden genomen in de periode tussen twintig dagen na het begin en tien dagen na het einde van de bloei.

Voor hennep die als vanggewas wordt geteeld, wordt, bij gebrek aan vrouwelijke bloemtoppen, de bovenste 30 cm van de plantenstengel genomen. In dat geval wordt de bemonstering uitgevoerd vlak voor het einde van de vegetatieperiode, zodra de bladeren de eerste tekenen van gele verkleuring beginnen te vertonen, maar niet later dan het begin van een voorspelde vorstperiode.

2.1.2. Procedure B: uit een populatie van een bepaald hennepras wordt het bovenste derde van elke geselecteerde plant genomen. De bemonstering wordt uitgevoerd in de tien dagen na het einde van de bloei of, als de hennep als vanggewas wordt geteeld, bij gebrek aan vrouwelijke bloemtoppen, vlak voor het einde van de vegetatieperiode, zodra de bladeren de eerste tekenen van gele verkleuring beginnen te vertonen, maar niet later dan het begin van een voorspelde vorstperiode. Bij een tweehuizig ras worden alleen de vrouwelijke planten bemonsterd.

([1]) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 809/2014 van de Commissie van 17 juli 2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het geïntegreerd beheers- en controlesysteem, plattelandsontwikkelingsmaatregelen en de randvoorwaarden (PB L 227 van 31.7.2014, blz. 69).

▼M3

2.2. *Omvang van het monster*

Procedure A: van elk perceel worden monsters van 50 planten genomen.

Procedure B: van elk perceel worden monsters van 200 planten genomen.

Elk monster wordt zonder aandrukken in een stoffen of papieren zak gedaan en naar het analyselaboratorium gezonden.

De lidstaat kan bepalen dat een tweede monster voor een eventuele contra-analyse wordt genomen en hetzij door de teler, hetzij door de voor de analyse verantwoordelijke instantie wordt bewaard.

2.3. *Droging en opslag van het monster*

De monsters moeten zo snel mogelijk en in elk geval binnen 48 uur worden gedroogd volgens om het even welke methode waarbij de temperatuur onder 70 °C blijft.

De monsters worden gedroogd tot constant gewicht en een vochtigheid van 8 % tot 13 %.

De droge monsters worden zonder aandrukken in het donker op een temperatuur beneden 25 °C bewaard.

3. **Bepaling van het THC-gehalte**

3.1. *Bereiding van het analysemonster*

De droge monsters worden van stengels en zaden van meer dan 2 mm ontdaan.

De gedroogde monsters worden tot een halffijn poeder gemalen (maaswijdte van de zeef: 1 mm).

Het poeder mag maximaal tien weken droog, in het donker en op een temperatuur beneden 25 °C bewaard worden.

3.2. *Reagentia en extractievloeistof*

Reagentia

— zuivere Δ9-tetrahydrocannabinol voor chromatografie,

— zuivere squalaan voor chromatografie als interne standaard.

Extractievloeistof

— 35 mg squalaan per 100 ml hexaan.

3.3. *Extractie van THC*

100 mg poedervormig analysemonster wordt afgewogen en in een centrifugebuis gedaan; 5 ml extractievloeistof met interne standaard wordt toegevoegd.

Het monster wordt gedurende twintig minuten in een ultrasoonbad geplaatst. Het wordt gedurende vijf minuten op 3 000 toeren per minuut gecentrifugeerd en daarna wordt de bovenstaande vloeistof met de opgeloste THC afgeschonken. Deze vloeistof wordt in de chromatograaf geïnjecteerd en daarna wordt een kwantitatieve bepaling verricht.

3.4. *Gaschromatografie*

a) Apparatuur

— gaschromatograaf voorzien van een vlamionisatiedetector en een split/splitless-injector,

— kolom waarmee een goede scheiding van cannabinoïden wordt verkregen, bijvoorbeeld een glazen capillaire kolom van 25 m lengte en 0,22 mm diameter, geïmpregneerd met een apolaire fase van het type 5 % fenyl-methyl-siloxaan.

▼**M3**

b) IJkoplossingen

Ten minste drie punten voor procedure A en vijf punten voor procedure B, met de punten 0,04 en 0,50 mg/ml THC per ml extractievloeistof.

c) Instelling van de apparatuur

De volgende instellingen worden als voorbeeld voor de onder a) genoemde kolom gegeven:

— temperatuur van de oven: 260 °C

— temperatuur van de injector: 300 °C

— temperatuur van de detector: 300 °C

d) Geïnjecteerd volume: 1 µl

4. **Resultaten**

Het resultaat wordt in twee decimalen uitgedrukt als g THC per 100 g van het analysemonster, gedroogd tot constant gewicht. Het resultaat mag een maximale afwijking van 0,03 % per 100 g hebben.

— Procedure A: per te analyseren monster wordt één bepaling verricht.

Als het resultaat boven de in artikel 32, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 vermelde grens ligt, wordt per te analyseren monster een tweede bepaling verricht en wordt het gemiddelde van de twee bepalingen als resultaat genomen.

— Procedure B: per te analyseren monster worden twee bepalingen verricht, waarvan het gemiddelde wordt genomen.